

καὶ τὰς ἀμοιβὰς παρὰ θεοῦ ἐκδεχόμενος, ὡς καλὸς οἰκονόμος τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῷ ἱερῶν καὶ θείων πραγμάτων· ἀνεφάνη δὲ καὶ λογαριασμοῦ γεγονότος ἔμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ ἀπριλλίου μηνός, ὡς ἐξωδιασθήσαν εἰς κύλισμα καὶ ἀνακαθάρσεις ὁσπητετοπίων τῶν εἰς τὸν τόπον τῆς μονῆς καταχαλασθέντων καὶ εἰς ἄλλας ἀπαραιτήτους καὶ χρείας τοῦ φυτευθέντος ἀμπελλοῦ καὶ ἐξόδους, ἐκβληθείσης πάσης εισόδου, ὑπέρπυρα ἑκατὸν δέ, ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα προεξωδιασθέντα εἰς τὸ μοναστήριον ἀπὸ ἑτέρων λογαριασμῶν προγεγονότων ὑπέρπυρα ἑκατὸν τρία, ὡς καὶ αἱ κατὰ καιροῦς παρασημειώσεις αἱ ἐν κῆ καταστίχῳ καταγεγραμμέναι ταῦτα διαλαμβάνουσαι ἀκριβῶς, ὡς γίνεσθαι ταῦτα ὁμοῦ διακόσια ἑννέα, ἃ ἐδανείσατο ὁ πνευματικὸς καὶ ἐξωδίασεν εἰς τὰς ῥηθείας ἀναγκαίας δουλείας καὶ χρείας τῆς μονῆς μέχρι καὶ τῆς ῥηθείας τρισκαιδεκάτης τοῦ ἀπριλλίου, περὶ μὲν ὧν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ πνευματικὸς εἰς τὴν μονὴν κατεβάλετο, τοὺς μισθοὺς ἐν ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ ἀπολήψεται παρὰ τοῦ μισθοποδοῦτου Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος· „εἰ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα εἰς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου“ τὰ δὲ τοῦ λογαριασμοῦ διακόσια ἑννέα ὑπέρπυρα τὰ ῥηθέντα ἀποδώσει ὁ πνευματικὸς τοῖς ἔχουσι ταῦτα καὶ ἀφ' ὧν αὐτὰ ἐδανείσατο, ἀπὸ τοῦ σὺν θεῷ ἐρχομένου εισοδήματος τοῦ μοναστηρίου, οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ὅσα εἰς τὸ ἔμπροσθεν εἰς ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους ἐξόδους καὶ χρείας τοῦ μοναστηρίου καταβαλεῖ ἀναλώματα. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων ἀπάντων δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLIV. (6909—1401) iunio. ind. IX.

Sententia in lite.

† Αἱ ἐνασκούμεναι τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς καθηγουμένης αὐτῶν συνοδικῶς ἀναδράμοῦσαι ἔγκλησιν ἐποιήσαντο κατὰ τοῦ Λουκά καὶ τοῦ, οἷς ἐξεδόθη τὸ ἀμπέλιον τῆς μονῆς αὐτῶν ἐφ' ἡμισίᾳ τῶν ἐξ αὐτοῦ καρπῶν, μετὰ προτροπῆς καὶ ἐνδόσεως τῆς

ἡμῶν μετριότητος, συμφωνησάντων τῶν ῥηθέντων, ἵνα καλλιεργῶσιν
 αὐτὸ καὶ ποιῶσι καὶ τὰς ἀνηκούσας τῇ ἀμπελίῳ δουλείας ἐν καιρῷ
 τῷ προσήκοντι πάσας, καὶ καταφυτεύωσι καὶ τὸ ἐπάνω ἐξάμπελον
 καὶ χέρσον τὸ ἐν τῇ τοῦ ἀμπελίου κορυφῇ καὶ ἀπαντικρὺ τῆς μονῆς
 αὐτῶν εἰς ἀμπέλιον, οὐ παρευθὺς, ἀλλ' εἰς τέσσαρας χρόνους, εἰς ὅσους
 συνεφώνησαν καὶ κρατεῖν τὸ ἀμπέλιον, τὸ δὲ ἐναπολειπόμενον χέρσον
 κατὰ χρόνον κατασπείρειν καὶ καρποῦσθαι τοῦτο αὐτοὺς μόνους, βάλ-
 λειν δὲ καὶ κατὰ χρόνον εἰς τὸ ἀμπέλιον κατόρυγα καλὰ χιλία, ἐὰν
 εὐρωσιν ταύτην γὰρ τὴν συμφωνίαν ἐξέδωκεν ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ
 οὗτοι προβῆναι διέχθω ταύτην καὶ ἀπεφῆναι. ἀνέφερον τοίνυν αἱ
 μοναχαί, ὡς οὔτε κατόρυγα ἔβαλλον ποσῶς, δύο χρόνων παρελθόντων,
 οὔτε μὴν καλλιεργοῦσιν αὐτὸ, ἀλλ' ἐνθα ἦν ἀραιώματα βαλεῖν κατό-
 ρυγα, κατέσπειραν αὐτὸ ἅπαν φακὴν καὶ λαθύριν καὶ ἐρεβινθιον, ἐξ
 οὗ καὶ ἀκάματον κινδυνεύει καταλειφθῆναι τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον αὐ-
 τῶν καὶ ἐξηρανθῆναι ἅπαν, κατέσπειραν δὲ καὶ γυρόθεν τοῦ ἀμπε-
 λίου καὶ εἰς μέρη τινὰ ὀλίγα κλήματα ἔχοντα οἴτιν, παρὰ τὴν συμ-
 φωνίαν αὐτῶν τὴν ῥηθείσαν, καὶ ὅσον δὲ κατεφύτευσαν, ἐξηράνθη,
 διὰ τὸ παρὰ καιρὸν κυλισθῆναι αὐτὸ, κατὰ τὸν μάιον, καὶ οὐ πλέον
 ἢ λισγάριον ἐν ὄντος τοῦ βάρους τοῦ κυλισματος· ἐζήτησαν οὖν αἱ
 μοναχαί, ἐπιστατηθῆναι ταῦτα παρ' ὧν ἂν διακρίνοι ἡ μετριότης
 ἡμῶν, ἡ δὴ καὶ ἀπέστειλε τοὺς τιμιωτάτους ἐξωκατακλήλους, ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητοὺς οἰοὺς αὐτῆς, διακόνους, τὸν τε μέγαν σακελλά-
 ριον, κύριον Μιχαὴλ τὸν Ἀσινάρην, καὶ τὸν μέγαν χαρτοφύλακα, κύριον
 Ἰεωργιον, τὸν Εὐγενικόν, οἱ καὶ ἐπιστάντες τῷ ἀμπελίῳ εὐρον, ὡς αἱ
 μοναχαί ἀνέφερον, αὐτὸ τε ἅπαν κατεσπαρμένον καὶ διὰ τοῦτο σχε-
 δὸν ἅπαν ἀδίσκαπτον, τοῦ λουνίου πλὴν ὀλίγων ἡμερῶν παρελθόντος,
 καὶ κατόρυγα πάνυ ὀλίγα ἐν αὐτῷ ἐμβληθέντα, καὶ οὐδὲ ταῦτα κάτω-
 θεν, ὡς δεῖ, καὶ γυρόθεν τοῦ ἀμπελίου καὶ εἰς μέρη τινὰ αὐτοῦ
 ἐσπαρμένον οἴτιν ἔχοντα, εἰς τινὰ μέρη καὶ κλήματα καὶ τὰ κατα-
 φυτευθέντα κλήματα οὐ πλέον τῆς μίας σπιθαμῆς καὶ μικροῦ τινος
 πρὸς εἰς τὸ κύλισμα κατελθόντα. ἐπεὶ οὖν δῆλα ταῦτα τῇ ἡμῶν ἐγέν-
 οντο μετριότητι διὰ τῶν ῥηθέντων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, ἠρω-
 τήθησαν συνοδικῶς εἰπεῖν, πῶς οὕτω παρέβησαν εἰς πάντα τὴν συμ-
 φωνίαν αὐτῶν, καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν τῷ ἀμπελίῳ κατασποράς εἶπεν ὁ
 Λουκάς, ὡς μετ' ὀλίγον ἀνασπασθήσονται τὰ κατασπαρμένα, καὶ κα-

ματευθήσεται, ἤκουσε δὲ, ὡς ὁ κατὰ τὴν ἰουλίαν κήματος οὐκ εἰς ὠφέλειαν, ἀλλ' εἰς βλάβην μάλλον καὶ καύσωνα ἔσται τοῦ ἀμπελίου. περὶ δὲ τῶν κατορύγων εἶπεν, ὡς κατέφαγον τὰ ἄλογα τὰ ἐν αὐτῷ κλήματα, καὶ οὐχ εὖρον εὐκόλως ἐπιτήδεια πρὸς κατόρυγα· ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τῶν κληματίδων ἤκουσε γενέσθαι φανερόν, εἴτε ἐπιτήδεια πρὸς κατόρυγα ἦσαν, εἴτε καὶ μὴ, μεταβαλὼν εἶπεν, ὡς ἐν τῷ τοῦ κλάδους καιρῷ ἦσαν ἐπιτήδεια, καὶ ἀφήκεν αὐτὰ, ὕστερον δὲ κατέφαγον ταῦτα τὰ ἄλογα· ἤκουσε δὲ, ὡς ὠφείλε, καὶ ὅτε ἀφήκεν αὐτὰ, δηλώσαι ταῖς μοναχαῖς, πόσα ἀφήκε, καὶ πάλιν, ὅτε κατελύθησαν ὑπὸ τῶν ἀλόγων, ἔδει δεῖξαι αὐτὰ, καὶ πόσα κατελύθησαν, πρὸς τὰς μοναχάς· ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς ταῦτα οὐδὲν ἀντειπεῖν εἶχεν, ἠρωτήθη καὶ περὶ τοῦ γυρόθεν κατασπαρέντος αἰτου καὶ περὶ τῶν εἰς μέρη τινὰ τοῦ ἀμπελίου, πῶς ἐποίησε τοῦτο παρὰ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν, ὡς πάντα τὰ χέρσα τὸ γράμμα αὐτῶν διαλαμβάνει· ἤκουσε δὲ, ὡς ἄγνοια τοῦτο ἦν τοῦ γραφέως, ὑπολαβόντος μόνον χέρσον εἶναι, ὅσον συμφωνήθη φυτευθῆναι, ἐπεὶ πῶς διαλαμβάνει, ἵνα κατασπεύρωσι τὸ ἐναπολειφθὲν τοῦ φυτευομένου, ἄλλως τε καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν συμφωνίαν καὶ τὴν πράξιν ἐκδοῦσα καὶ ἤδει σαφῶς, τί ἐξέδοτο, καὶ οὐ χρὴ σκοπεῖν, τί γέγραπται, ἀλλὰ τί πέπρακται. περὶ δὲ τοῦ κυλίματος πῶς ἐγένετο παρὰ καιρὸν κατὰ τὸν μάιον, καὶ ὅτι οὐκ εἰς βάθος ἐκύλισαν αὐτὸ, περὶ μὲν τοῦ παρὰ καιρὸν αὐτὸ γενέσθαι αἷτιον εἶπεν, ὅτι ἡ γῆ ἐκείνη πηλώδης οὐσα καὶ ὑδατώδης οὐκ ἐδίδου κυλίσθηναι ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· ἐπεὶ δὲ αἱ μοναχαὶ μάρτυρας εἶπον ἔχειν παραγαγεῖν, ὡς καλλιεργεῖτο τὸ ῥηθὲν χερσάμπελον κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ χειμῶνος, ἕστερξε καὶ ὁ Λουκάς, αὐτοὺς μὲν παραχθῆναι, πλὴν τῇ ἐπιούσῃ παραχθέντων αὐτὸς εἰς πάντα ἐλεγχθεὶς οὐ παρεγένετο. παραχθέντες οὖν ὁ τε Λίβανος καὶ ὁ Βορέας καὶ ὁ Ξαντίτζης καὶ ὁ τῆς μονῆς ἱερεὺς, ἠρωτήθησαν σὺν ἀσφαλείᾳ τῇ προσηκούσῃ εἰπεῖν, ὅ τι οἶδασι περὶ τοῦ φυτευθέντος ὑπ' αὐτῶν τόπου, εἴπερ πηλώδης ἐστὶ καὶ μὴ δυνάμενος ἐν χειμερίῳ καλλιεργεῖσθαι καιρῷ· οἱ δὲ τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ βάρος δεξάμενοι εἶπον ἕκαστος, ὅτι πολλοὺς χρόνους ἐνήργουν αὐτὸ καὶ ἐν χειμερίῳ καιρῷ, ὅταν οὐκ ἦν δυνατόν ἀλλαχῶς ἐνεργεῖν ἐν ἡμέραις βροχῆς, ἐκείσε ἐνήργουν. τούτων οὖν οὕτως ἀναφανέντων δίκαιον ἦν παραστίκα αὐτοὺς ἐκδιωχθῆναι τοῦ ἀμπελίου καὶ ζημιωθῆναι καὶ εἴ τι ἔσπειραν παρὰ τὴν συμ-

φωνίαν αὐτῶν. συγκαταβάσει δὲ χρησαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, διέγνω
καὶ ἀπεφάνητο, ἵνα ἀπὸ τοῦ κατασπαρέντος οἴκου παρὰ τὴν συμφω-
νίαν λάβωσιν ὁ τε Λουκάς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τὸν διμοιρον καρπὸν
καὶ ἡ μονὴ τὸν τρίτον, κατὰ δὲ τὸν τοῦ τρύγου καιρὸν ἵνα λάβωσι
τὸν τοῦ ἀμπελίου καρπὸν κατὰ τὴν συμφωνίαν αὐτῶν, ἤγουν τὸν ἡμι-
σον οἶνον τοῦ παντός, καὶ οὕτως ἐξέρχασθαι τοῦ ἀμπελίου καὶ κατα-
λελυμένην εἶναι τὴν συμφωνίαν αὐτῶν, ἐπεὶ εἰς κακὸν καὶ κατάλυσιν
τοῦ ἀμπελίου ἐφάνησαν, καὶ οὐδ' εἰς ἓν τῆς συμφωνίας ἐφάνησαν ἐκ-
πληρωταί, ὡς ἔχρην τε καὶ ὑπεσχέθησαν. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο
καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Ἔτι καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μνηνὶ λουκῆ ἐνδ. θ' †.

DCLV. (6909—1401) iunio., ind. IX.

Sententia in lite de hereditate.

† Ὁ οἰκεῖος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ἀγαπητὸς υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κδρ Δημήτριος ὁ Βου-
λωτής, συνοδικῶς παραγενόμενος εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἔγκλησιν
ἐποιήσατο κατὰ τῶν ἐνασκουμένων τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τοῦ ἀγίου καὶ
ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ μοναζουσῶν, εἰπὼν, ὅτι ἡ ἐξαδέλφη
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Εἰρήνη ἢ Ἀποκαύχισσα, πρὸ καιροῦ ἀποθνή-
σκουσα, διαθήκην ἐξέθετο, κληρονόμον αὐτὸν ἐγγράψασα καὶ ἐπίτρο-
πον εἰς τὰ αὐτῆς πάντα, εἰς τε τὸν παῖδα αὐτῆς ἀποδημοῦντα καὶ
φροντιστὴν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἣν τότε μὲν ἀνακλιθεῖσαν τῆς ἀ-
σθενείας, ἀρτίως δὲ τελευτήσασαν ἔλαβον αἱ ῥηθείσαι μοναχαὶ καὶ
ἐκήδευσαν, κατασχεῦσαι καὶ τὰ προσόντα αὐτῇ πάντα, δι' ὃ καὶ ἐζή-
τησεν ἀντικριθῆναι αὐταῖς. παροῦσαι δὲ καὶ αἱ μοναχαὶ καὶ ἀπολο-
γῆσασθαι προτραπείσαι, εἶπεν ἡ καθηγουμένη αὐτῶν, κυρὰ Μάρθα
μοναχῆ, ὡς διαμνηθεῖσα ὑπ' ἐκείνης καὶ παραγενομένη, ἐπεὶ εἶδεν
αὐτὴν τὰ λοιπὰ πνέουσαν καὶ ἀξιοῦσαν αὐτὴν, ἵνα δέξηται αὐτὴν
τε καὶ τὰ αὐτῆς, καὶ ἀποκείρη καὶ πρὸς τὴν μονὴν αὐτῆς ἀπαγάγη,
ὡς ἂν ἐν μετανοίᾳ τὸ χρεὼν ἀποτίσῃ καὶ ἀνεῖν τινα εἴρη ὧν ὡς
ἄνθρωπος καὶ αὐτὴ ἐπλημμέλησεν εἰς θεὸν, ἐπεὶ ἐνίστατο αὐτῇ, καὶ
μᾶλλον συνεβούλευεν αὐτῇ, τῷ Βουλωτῇ διαμνηθῆσθαι περὶ τούτου
κακείνῳ τὰ καθ' αὐτὴν ἀναθεῖναι, ὡς καὶ πρὶν, ἠέλιωσε πάλιν αὐτὴν

ἡ Ἀποκαύχισσα, ἵνα στείλῃ μίαν τῶν ἐκ αὐτῆς μοναζουσῶν, καὶ δηλοποιήσῃ τοῦτο τῷ Βουλωτῇ, ὡς ἂν παραγεγόμενος δέξεται ταύτην καὶ κηδεύσῃ, πρὸς θάνατον ἤδη ἑρώσαν· ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῦτο κατένευσεν ἡ ἡγουμένη καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ μίαν τῶν μοναζουσῶν, Μακαρίαν ὀνόματι, εἶπεν ὁ Βουλωτῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ὡς οὐ δύνανται ταύτην παρα(λα)βεῖν καὶ τὰ αὐτῆς, ἀλλ' ὅπου βούλεται ταῦτα ἀφείναι, τὸ δοκοῦν αὐτῇ ποιῆσάτω, ἣν δὲ πρότερον διαθήκη ἐποίησε, παρὰ τῷ ἐν τῇ Ἠλατεῖα ταβουλλαρίῳ ἐστίν, ἣν καὶ λαβοῦσα διαρρηξάτω· ὑποστρέψασα τοῖνον ἢ μοναχῇ καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλασα μάλλον παρέκίνησε τὴν Ἀποκαύχισσαν, ἐπιτεθῆναι τῇ ἡγουμένῃ καὶ δάκρυσαι καὶ ἰκετηρίαῖς χρήσασθαι πρὸς πειθῶ ἐπὶ τῷ καταπεῖσαι αὐτὴν εἰς τὸ μοναστήριον ταύτην ἀπαγαγεῖν καὶ ἀποκείραι, διαθήκης οὖν γενόμενης ἐμμάρτύρου καὶ ἀρραγοῦς παρέλαβε ταύτην· καὶ ἀπέκειρε, καὶ εὐχέλαιον ἐποίησε, καὶ ἀποθανοῦσαν ἐκήδευσεν καὶ περιφανῶς ἐμνημόνευσε. ἠρωτήθη οὖν ὁ Βουλωτῆς, εἰ μηνυθεὶς παρητήσατο καὶ τὴν ἐπιτροπίαν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτῆς· ὁ δὲ ταῦτα μὲν ὁμολόγησε, πλὴν ἄνευ, εἶπε, τῆς παναγίας μου τῆς Βλαχερνίτιδος, εἰς τοῦτο γὰρ ἐμήνυσε μηδὲν ταύτην ποιῆσαι, ἡξίου δὲ ἐρωτηθῆναι τοὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ διαθήκῃ μάρτυρας εἰπεῖν, εἰ ἀληθὴς ἐστὶν ἡ διαθήκη· διέγνω οὖν καὶ ἀπεφήνατο ἡ μετριότης ἡμῶν, μηδὲν δίκαιον ἔχειν τὸν Βουλωτὴν κινεῖν ἢ ἐξετάζειν τὴν διαθήκην, ὅπως προέβη, ἀπαξ γὰρ παρητήσατο τὰ τῆς Ἀποκαύχισσης, καὶ οὐδὲν δίκαιον ἔχει ταῦτ' ἀναζητεῖν ἢ ἐξετάζειν· περὶ δὲ τοῦ προσκονήματος οὐ πάντως ἂν ἐπ' αὐτῷ διορίζεσθαι, ἵνα μηδὲν εἰς αὐτὸ διαπράξῃται, ἀλλ' εἰς τὴν ἀῆσιν ἣν τοῦτο τῆς Ἀποκαύχισσης, τῆς κυρίας αὐτοῦ, εἰ μήπου ὁ Βουλωτῆς ἀποδείξει, αὐτῷ τὸ τοιαῦτον ἀγῆκειν προσκόνημα· ἔξουσι τοῖνον αἱ μοναχαὶ ἕνεκεν τῶν τῆς Ἀποκαύχισσης καὶ τῆς διαθήκης αὐτῆς τὸ ἀνενόχλητον· καὶ πάντῃ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τοῦ Βουλωτοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ παντὸς τοῦ μέρους αὐτῶν. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

†. Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLVI. (6909—1401) iulio, ind. IX.

Sententia in lite.

† Ἡ Παλαιολογίνα κυρά Θεοδώρα, συνοδικῶς ἀναδραμόυσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἐγκλήσιν ἐποιήσατο κατὰ τῆς συμπενθέρας αὐτῆς, κυρᾶς Θεοδώρας τῆς Τρυχαδαίνης, εἰποῦσα, ὡς ὅτε ἔλαβε γαμβρόν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τὸν υἱὸν τῆς ῥηθείσης Τρυχαδαίνης, κῦρ τὸν Τριχᾶν, συνεφώνησεν, ἵνα κρατῇ τὴν προικὰ ἢ Παλαιολογίνα, καὶ τρέφῃ χρόνον ὀλιγκήρον τὰ παῖδια αὐτῆς, ποριζομένη ἐκ τῶν τῆς προικὸς καὶ ταῦτα κινουσα· τοῦ τοίνυν γαμβροῦ τῆς Τρυχαδαίνης, τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, κυρίου Ἰωάννου τοῦ Γουδέλη, εἰς τὰ κάτω μέρη ταξειδεύσειν μέλλοντος, ἔθθηκεν ἢ Παλαιολογίνα μετὰ βουλής τῆς συμπενθέρας αὐτῆς προικῶν ἀγκόσμια, καὶ θανείσαμένη ὑπέρπυρα τριακόσια δέδωκεν αὐτὰ τῷ Γουδέλῃ, ἵνα πραγματοποιηθῶσι ταῦτα καὶ πορισθῶσι τι ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἔξοδον, ἣν εἰς τὰ παῖδια εἶχεν. ἐλθόντος οὖν, βοηθείᾳ θεοῦ, τοῦ Γουδέλη ἀκινδύνως καὶ τοῦ τῆς συμφωνίας χρόνου πληρωθέντος καὶ τῶν παιδίων ἐξελθόντων ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Παλαιολογίνης, ζητεῖ μὲν αὕτη τὴν ἐπικέρδειαν τῶν ῥηθέντων ὑπερπύρων, ἢ δὲ Τρυχαδαίνα τοῖς παισὶν ἀνήκειν ταῦτα, ὧν ἦν καὶ ἡ προίξ, δι' ἧς καὶ ἐζήτησεν ἀντικριθῆναι αὐτῇ. διαμνηθεῖσα τοίνυν καὶ ἡ συμπενθέρα αὐτῆς καὶ μίαν καὶ δις, ἐπεὶ παρεγένετο ἀντ' αὐτῆς ὁ ῥηθείς γαμβρός αὐτῆς, ὁ Γουδέλης, καὶ τὰ αὐτὰ εἶπε καὶ αὐτός, πλὴν ἠρώτησεν, ὡς εἴτερ κίνδυνος συνέβαινε, καὶ εἰς τὰς δύο πάντως ἂν ἔπιπτε τὰς τοῦτο πεποιητικίας, 'καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ κέρδος ὑφείλει ἀφορᾶν ἢ εἰς τὰς δύο ἢ εἰς τὰ παῖδια, ἤκουσεν, ὅτι ταῖς μὲν παισὶν οὐκ ἀνήκει τὸ κέρδος, διὰ τὸ μετὰ τοιαύτης συμφωνίας καταδέξασθαι τὴν Παλαιολογίαν τρέφειν τὰ παῖδια, ὥστε κατέχειν καὶ κινεῖν τὰ προικῶν αὐτῶν πράγματα, τὸ δὲ κέρδος εἰ καὶ μετὰ τὴν παραδρομὴν ἦλθε τοῦ χρόνου, ἀλλὰ τῆς ἐνεργείας καὶ μεταχειρίσεως ἦν ἐκείνου τοῦ χρόνου, καὶ ὑφείλει τοῦτο ἀφορᾶν εἰς τὴν Παλαιολογίαν, ἐνθα γὰρ ἦσαν τὰ βάρη, ἐκεῖ καὶ τὰ κέρδη· τὸ δὲ ταῖς ἡσὶν ἀνήκειν, οὐκ ἔδοξεν εὐλογον, εἰ γὰρ ζημία συνέβαινε, πάντως ἂν εἰς τὰς τοῦτο ποιησάσας ἑώρα· ἐπεὶ δὲ κέρδος εὐρέθη, εἰς τὴν παρελθοῦσαν διατροφήν τῶν παιδίων δοθήσεται τῇ Παλαιολογίῃ, κατὰ τὴν συμφωνίαν. ἐπεὶ δὲ προεβάλλετο ὁ Γουδέ-

λης, ὡς δέδωκεν ἢ πενθερά αὐτοῦ χάριτος λόγῳ καὶ ἄλλα εἶδη καὶ κόσμια τοῖς παισὶ κατεπέκεινα τῶν προικῶν, καὶ ἐδόθησαν καὶ αὐτὰ εἰς ἐνέχυρον μετὰ τῶν προικῶν, διεγνώσθη, τὴν ἐπικέρδειαν ἐκείνων εἶναι τῶν παιδίων ὑφείλει τοίνυν ἐπιστατηθῆναι παρὰ τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν υἱῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, διακόνων, τοῦ τε μεγάλου χαρτοφύλακος τοῦ Βαλσαμῶν, καὶ τοῦ πρωτεκδίκου, τοῦ Εὐγενικοῦ, καὶ ἐλευθερωθῆναι διὰ τῶν ῥηθέντων ὑπερπύρων τὰ ἐγκόσμια τὰ προικῶν καὶ παραδοθῆναι εἰς φυλακὴν τῇ τοῦ Τρουχᾶ μητρὶ, ὡς ἀρτίως παραλαβούσῃ τὰ παιδιά, ὁμοίως δοθῆναι αὐτῇ καὶ ὅσων κέρδος εὐρεθῆ, κατ' ἀναλογίαν, ἀπὸ τῶν τῆς Τρουχαδαίνης σημαδίων τῶν δοθέντων χάριτος λόγῳ κατεπέκεινα τῆς προικὸς τοῦ γαμβροῦ, τὸ δὲ ἄλλο κέρδος καὶ τὰ σημάδια ἀποδοθῆναι τὰ μὴ ὄντα προικῶν καὶ τεθέντα παρὰ τῆς Παλαιολογίνης εἰς τὰ ῥηθέντα ὑπερπύρα ἀποδοθῆναι αὐτῇ, ὑφαίλει δὲ ἀποδοῦναι καὶ τὰ τετρακόσια ὑπερπύρα τῆς προικὸς, ἐπεὶ ὁ τῆς συμφωνίας καὶ τῆς τῶν παιδίων διατροφῆς χρόνος ἐτελειώθη, ὡς εἴρηται· τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ βουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLVII. (6909—1401) iulio. ind. IX.

Monachi monasterii Cosmidii promittunt, se sine consensu patriarchae res monasterii non esse vendituros.

† Ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένῃ τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων καὶ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Κοσμιδίου εὐρισκόμενοι ἱερομόναχοι τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐγγράφον ὑπόσχεσιν ποιούμεν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ ὑποσχόμεθα, ὡς εἴπερ ἀπὸ τῆς σήμερον πωλήσωμεν παρὰ γνώμην τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τοῦ μοναστηρίου ἡμῶν ἢ μάρμαρον ἢ ἄλλον ἀφιερωμένον τῷ θεῷ πρᾶγμα ἢ μικρὸν ἢ μέγα, ἵνα παραυτίκα καθαιρώμεθα τῆς ἱερωσύνης ἡμῶν ἀσυμπαθῶς, μηδένα λόγον ἢ τὴν οἴανουσιν πρόφασιν ἔχοντες προβαλέσθαι εἰς ἡμῶν δίκαιον καὶ ἀθώωσιν.

τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα ἡμῶν ὑπόσχεσις ὑπογρα-
φείσα καὶ παρ' ἡμῶν δι' ἀσφάλειαν. μηνί Ιουλίῳ ἰνδ. Ϝ' Ϛ.

† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Μαλαχίας
καὶ προηγούμενος τῶ ἀνωθεν γεγραμμένα στέρ-
γων ὑπέγραψεν †.

† Ἀντωνίος ἱερομόναχος καὶ ἐκκλησιαάρχης †
† Ἰάκωβος ἱερομόναχος †.

DCLVIII. (6909—1401) iulio. ind. IX.

Sententia in lite de imagine B. V. M.

† Βατατζίνα ἡ Γαύραινα, ἀναδραμούσα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα,
συναδικῶς προκατημένην, ἐγκλησιν ἐποιήσατο κατὰ τοῦ οἰκείου τῆ
κρατίστη καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι, κῆρ Δημητρίῳ τοῦ Βουλλωτοῦ,
εἰποῦσα, ὅτι τὸ εἰκόνημα τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης
θεοποιῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἐπικεκλημέ-
νης τῆς Κουβουκλαραίας, γονικὸν ὄν αὐτῶν καὶ ἐνδιαθέτως παρα-
πεμφθὲν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, Ἄννη τῇ Βατατζίνῃ, ἀπὸ τῆς μητρὸς μὲν
αὐτῆς, μάμμης δὲ τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, Καλῆς τῆς Γαυραίνης, παραλα-
βοῦσης καὶ αὐτῆς τοῦτο ἀπὸ διαθήκης τῆς αὐταδέλφης αὐτῶν, Ἄθα-
νασίας μοναχῆς Γαυραίνης ἐκείνης, κρατεῖ νῦν ὁ Βουλλωτῆς, καὶ οὐ
δίδωσι τοῦτο πρὸς αὐτάς, ἵνα καρπῶνται τὸ εἰσόδημα αὐτῶν, ἐπεὶ πε-
ριώνυμον προσκόνημά ἐστιν, ἐζήτησεν οὖν ἀντικριθῆναι αὐτῶ· παρῶν
δὲ καὶ ὁ Βουλλωτῆς καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι προτραπεί, τὰς
διαθήκας καὶ τῶν ῥηθιςῶν δύο ἀδελφῶν ἐνεφάνισεν, αἱ διαλάβρα-
νον, ἡ μὲν τῆς πρώτης ἐκείνης Ἀθανασίας τῆς Γαυραίνης, ἵνα μερί-
ζηται τὸ ἐκ τῆς ἁγίας εἰκόνης περιερχόμενον ἅπαν εἰσόδημα δι' ἀνα-
θημάτων εἰς τρία μεριδικά, καὶ τὸ μὲν ἐν ἐπατήσαν, ἵνα ἐξοδιαζή-
ται ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἣ εὑρίσκετο τότε ἡ ἁγία εἰκὼν, τὸ δὲ
ἕτερον μεριδικὸν ἵνα ἔχη ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, ἱερεὺς τις Γαυρᾶς, τὸ
δὲ τρίτον μεριδικὸν ἵνα ἔχη Καλῆ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ἣτις ἀποινή-
σκουσα ἀφήκεν ὅσον ἔχει μεριδικόν, πρὸς τὴν ῥηθιςάν ἀγατέρα τῆς
Βατατζίνης, καὶ περὶ μὲν τοῦ ἀπὸ ἀναθημάτων εἰσοδήματος οὗτω δια-
λάβανεν ἡ πρώτη διαθήκη τῆς πρώτης Γαυραίνης, περὶ δὲ τῶν διὰ
λειτουργιῶν καὶ παρακλήσεων, κηροῦ τε καὶ ἐλαίου εἰσοδήματος δια-
λάβανεν, ἵνα μερίζηται ἐξ ἑαυτοῦ εἰς τε τὸν φύλλοντα τὸν ναὸν ἱερέα

καὶ τοὺς ῥηθέντας δύο κληρονόμους ἐκείνης τὸ ἥμισυ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀπὸ τῆς διαθήκης καὶ τῆς πρώτης Γαυραίνης καὶ τῆς δευτέρας ἀνεφάνησαν. ἐπεὶ δὲ ὁ Βουλλωτῆς ἠρωτήθη, πῶς κρατεῖ νῦν αὐτὸς τὸ τοιοῦτον προσκύνημα, ἐκβαλὼν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης, ἐν ἧ εὐρίσκατο, εἶπεν, ὡς ὁ Γαυρᾶς ἐκεῖνος ὁ παπᾶς εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ τοιοῦτον προσκύνημα, λαβὼν ἀπὸ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος δι' ἐγγυητοῦ εἰς ὑπέρπυρα τριακόσια, ὃν ἔδωκε διὰ τὸ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, τὴν δευτέραν Γαυραϊναν, ἔτι ζῶσαν λαβεῖν τὸ τοιοῦτον προσκύνημα καὶ ἀποδιδράσκειν μὲν ἔξω τῆς πόλεως, φωραθεῖσαν δὲ καὶ διὰ τοῦτο ἀφαιρεθεῖσαν τὸ τοιοῦτον προσκύνημα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου· βουλευθέντος οὖν καὶ τοῦ παπᾶ Γαυρᾶ ἔξω τῆς πόλεως ἐξελεῖν, διὰ τὴν ἐνταῦθα ἔνδειαν, πάλιν δέδωκε τὸ τοιοῦτον προσκύνημα πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, ἐλευθερώσας τῆς ἐγγύης, ὃν εἰς τοῦτο ὑπέθηκε· παρακληθεῖς δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Γαυραίνης καὶ ὑπὲρ τῆς ῥηθείσης Βατατζίνης ὁ Βουλλωτῆς ὑπέθηκεν ἑαυτὸν εἰς ἐγγύην ὑπερπύρων διακοσίων, καὶ οὕτως ἔλαβε καὶ αὐτὸς ὑπὲρ αὐτῶν τὸ προσκύνημα ἀπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, παραγγελίαν δεξάμενος, μηδέποτε ἐκβαλεῖν αὐτὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ἀνευ ὀρισμοῦ ἐκείνου· ἀπερχομένου δὲ καὶ εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν ταξίδειον, τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου καὶ ἀποκαταστήσαντος αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ προσκύνημα καὶ ἐπιτροπον, οὐ δύνασθαι εἶπεν ἀπολῦσαι αὐτὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εἰ μὴ λυθεῖται καὶ τῆς ἐγγύης, ἣν ἐγγράφως δέδωκε τῷ βασιλεὶ τῷ ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπιτροπίας, ἣν ἀνέθετο αὐτῷ, τῆς πόλεως ἐξερχόμενος, περὶ δὲ τοῦ εἰσοδήματος αὐτοῦ εἶπεν, ὡς ἐλθοῦσαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εἰς ἣν εὐρίσκαται, ἐπιστατεῖτωσαν αὐτὸ, καθὼς ἂν συνοδικῶς διακρίνομεν. τούτων οὖν οὕτως ὑπὸ τοῦ Βουλλωτοῦ λεχθέντων, ἐπεὶ οὐδὲ ἡ Βατατζίνα ἀντειπεῖν ὄλως εἶχε πρὸς ταῦτα, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο συνοδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν, τὸ μὲν προσκύνημα μένειν παρὰ τῷ Βουλλωτῇ, μέχρις ἂν, συνάρσει θεοῦ, ἐπανέλθοι ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος εἰς τὴν μεγαλόπολιν, καὶ διαγνῶ περ αὐτοῦ, ὅ τι ἂν αὐτῷ φανείη, τὸ δὲ εἰσόδημα αὐτοῦ, τὸ μὲν δι' ἀνάθημάτων μερίζεται εἰς τρία μεριδικά, καὶ τὸ μὲν ἐν ἐξοδιάζεται εἰς ἐκεῖνον τὸν ναόν, εἰς ὃν ἴστατο τὸ προσκύνημα, καὶ εἰς ὃν ἐπαφήκεν αὐτὸ ἡ πρώτη Γάβραινα ἐκείνη κατὰ τὴν ἐκείνης ἐπιτελευτήτων βούλησιν, τὰ δὲ δύο μεριδικὰ λαμβάνη ἡ ῥηθείσα Ἄννα ἡ Βατατζίνα, τὸ

μὲν ὡς ἀνήκον αὐτῇ ἀπὸ κληρονομίας, τὸ δὲ διακρίσει ἡμετέρα ὡς εἰς ἐλεημοσύνην καὶ μερίδα τοῦ πάππου αὐτῆς, τοῦ πατρὸς Γαυρά, μέχρις ἂν ἢ ἐκεῖνος ἢ κληρονόμος ἐκείνου ἐπανέλθοι ἐνταῦθα, τότε γὰρ λήφεται ἐκεῖνος τὸ ῥηθὲν τρίτον μεριδικόν· τὸ δὲ διὰ λειτουργιῶν καὶ παρακλήσεων εἰσόδημα, ἐπεὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εὐρίσκεται τοῦ Βουλωτοῦ, διαγιγνώσκωμεν, ἵνα μερίζηται ἐξ ἴσου, καὶ τὸ μὲν ἡμισυ λαμβάνη ὁ ἱερεὺς ὁ φάλλον αὐτό, μέχρις ἂν εὐρίσκηται ἐν αὐτῷ, τὸ δὲ ἡμισυ λαμβάνη καὶ αὐτὸ ἡ Βατατζίνα, μέχρις ἂν ἐπανέλθῃ τὸ μέρος τοῦ πατρὸς Γαυρά, καὶ λαμβάνη καὶ ἐκεῖνο τὸ ἀνήκον αὐτῷ. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηνίλιουλίφιν δ. θ' †.

DCLIX. (6909—1401) iulio. ind. IX.

Patriarcha iterum vituperat metropolitanam Thessalonicensem de iudicio, quod in hieromonachum Nathanael et monachos Maximi tulerat.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριμε καὶ ἔξαρχε πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγῆ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. περὶ τοῦ τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Ναθαναήλ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ περὶ τῶν ἱερομονάχων τοῦ κυρίου Μαξίμου προσγράψαμεν τῇ σῇ ἱερότητι, ὅσα ἔδοξαν ἡμῖν κανονικά τε καὶ δίκαια· σὸδεμια γοῦν γέγονε διόρθωσις, ὡς ἐμάθομεν, ἀλλ' οὐδὲ γράμμα τὸ τοχόν ἢ ἀπολογία ἐδεξάμεθα παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, εἰ μὴ τὴν ἐνθύμησιν, ἣν ἀνέθηκας τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Μάρκῳ τῷ Χαγουδήνῳ, ἐν ἣ προβάλλη, ὡς οὔτε καθάρσει οὔτε ἀνάθεμα οὔτε ἀφορισμὸν ἐξεφώνησας κατὰ τοῦ ῥηθέντος κῆρ Ναθαναήλ, ἀλλὰ ἀργίαν μόνην διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ προβάντα, ἔξω τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων ὄντα, καὶ δι' ἃ ἐσκανδαλισθησαν πολλοὶ, οὐ μόνον οἱ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀλλότριοι, καὶ ὅτι αὐτὸν ἐξέδωκέ σοι ὁ ἀγιώτατος καὶ ἀοίδιμος πατριάρχης ἐκεῖνος, κῆρ Κάλλιετος, καὶ ἐπραξας εἰς κληρικὸν σὸν τὸ δόξαν σοι κανονικόν ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα προβάλλη περὶ αὐτοῦ. θαυμάζομεν οὖν, πῶς τοιαῦτα προτείνεις, ἢ πῶς ἐξέδωκέ σοι αὐτὸν ὁ πατριάρχης ἐκεῖνος ὁ ἀγιώτατος.

δῆλον γάρ, ὅτι τοῦτο ὁ κῆρ Ναθαναήλ οὐκ ἐζήτησε, πῶς γὰρ δε κατέφυγε
 πρὸς τὴν πατριαρχικὴν σκέπην τε καὶ δεφένδευσιν καὶ ἐπορίσατο γράμ-
 ματα καὶ δύο καὶ τριῶν πατριαρχῶν, ἵνα μὴ ἐπηρεάζηται παρὰ τοῦ τοχόν-
 τος· ἀλλ' οὐδὲ ὁ πατριάρχης ἐκεῖνος ἐξέδωκε τοῦτον, μηδενὸς αἰτοῦντος
 οὔτε μὴν οἱ συνήθεις πατριαρχικοὶ γραμματικοὶ μέμνηνται τι τοιοῦ-
 τον γραφὴν παρ' αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ, σοῦ ζητήσαντος, τοῦτο ἐγένετο,
 ἐζήτησας δὲ αὐτὸν οὐ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν, ἐπεὶ καὶ
 ὁ πατριάρχης ἀδείαν ἔχει κληρικοὺς λαβεῖν παρ' ὅτου ἂν βούλεται
 μητροπολίτου, ἀλλ' ἐπὶ προβιβασμῶ καὶ προκοπῇ καὶ τιμῇ μείζονι,
 καὶ μὴν καὶ ὁ πατριάρχης πολλάκις κληρικὸν ἑαυτοῦ ἐκδίδωσιν ἀξιώ-
 σει μητροπολίτου, ἵνα προβιβάσῃ καὶ τιμήσῃ καὶ προκόψῃ αὐτόν,
 ἔνδειαν ἔχων ἀνθρώπων κατ' αὐτὸν δὴ τὸν αἰτηθέντα, οὐκ ἐκδίδωσι
 ἢ οὔτε πατριάρχης τὸν ἑαυτοῦ, οὔτε μητροπολίτης αἰτεῖ ἐπὶ τῷ κα-
 κοποιῆσαι καὶ φθεῖραι καὶ ἀτιμάσαι καὶ τῷ ἰδίῳ θυμῷ καὶ φθόνῳ χα-
 ρίσασθαι, δε δὴ σύζυγος τοῦ φόνου ἐστὶ, κατὰ τὸν μέγαν ἐν ἀγίοις
 Βασιλείων· „φεύγετε τὸν φθόνον, διαγορεύοντα, ὡς σύζυγον τοῦ φόνου.“
 εἰ γοῦν καὶ ἡ ἔνδοσις τοῦ παπᾶ κῆρ Ναθαναήλ γέγονεν, ὡς προβάλλη,
 σοῦ αἰτήσαντος, γέγονεν οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλὰ θυμὸν καὶ πάθος ἴδιον
 κατ' αὐτοῦ ἐμπληρῶσαι· τοῦτο δὲ λέγομεν, εἰδότες, ἅπερ συνέβησαν
 μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ περὶ τῆς μητροπόλεως, διὸ καὶ τὸ εἰς αὐτόν
 γεγονὸς αὐτόθι ἀργὸν ἔχομεν καὶ ἄκυρον καὶ ἀνατετραμμένον καὶ
 θυμοῦ καὶ φθόνου ἔργον καὶ ἀποτέλεσμα καὶ αὐτὸν ἐνεργεῖν εἰς πᾶ-
 σαν ἱερωσύνην ὡς κληρικὸν πατριαρχικὸν καὶ παρὰ κανόνας ἀργή-
 σαντα, ἵνα ὁ προβάλλη, εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἀδίκως ἀφαιρεθέντα
 τὸ ἱερουργεῖν· ἱερουργεῖτω· τοίνυν ἀκωλύτως εἰς πᾶσαν τὴν Θεσσαλονί-
 κην, συλλειτουργήσῃσιν αὐτῷ καὶ σὺ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην· τοῦτο γάρ
 ἐστὶ συνοδικὴ παρακέλευσις. καιροῦ δὲ γε καλοῦντος λαληθήσονται συν-
 οδικῶς καὶ ὅσα ἔχεις κινεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἡ αὐτός ἢ ἕτερός
 τις τῶν ἀπάντων ἔχει κινῆσαι καὶ κατὰ τῆς σῆς ἱερότητος, καὶ μα-
 κάριον, εἴπερ μὴ εὐρεθῆς, ἅπερ αὐτῷ ἐγκαλεῖς, τοῦτοις ἐναχόμενος.
 πρὸ δὲ γε τῆς κρίσεως, ὡς ἡ σὴ ἱερότης ἔχει τὸ ἐνεργεῖν, οὕτω καὶ
 αὐτός κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἐνεργεῖτω καὶ συλλειτουργεῖτω σοι, κρι-
 σις δὲ τὸ αὐτόθι προβὰν κατ' αὐτοῦ οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ δεῖται κρίσεως
 καὶ αὐτό. γράφεις καὶ περὶ τῶν τοῦ κῆρ Μαξίμου ἱερομονάχων, ὡς
 οὔτε ἤργησας, οὔτε ἠφώρισας αὐτούς, ἀλλὰ μόνον ἀπέσχισας αὐτὸν

τε καὶ τοὺς ὑπὸ σέ διὰ τὴν ἀταξίαν αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι σφόδρα ἠτάκτησαν οἱ ἀδελφοί· οὔτε γοῦν ἠγγήσας, οὔτε ἠφόρισας αὐτοὺς, ὡς λέγεις, ἀλλ' ὅπερ ποιεῖν ὀφείλουσιν οἱ ὀρθόδοξοι εἰς μόνους τοὺς ἀποδειχθέντας αἰρετικούς μετὰ κρίσεως, τοῦτο ἐποίησας εἰς αὐτοὺς πρὸ κρίσεως καὶ τίς ἔχει ἄδειαν, χωρὶς αἵρέσεως, ἀποσχίζεσθαι ἀπὸ ὀρθοδόξων; ἢ οὖν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀποσχισθῆναι ἀπ' αὐτῶν, εἴπερ εἰσὶν αἰρετικοί, ἢ εἴπερ εἰσὶν ὀρθόδοξοι, ὡςπερ εἰσὶ, θεοῦ χάριτι, ἀποσχίζεις δὲ καὶ σαυτὸν καὶ τοὺς ὑπὸ σέ ὀρθοδόξους ἀπ' αὐτῶν, πάντως ὁ τοὺς ἡμετέρους ἀκοινωνήτους ἔχων καὶ ἡμῶν ἀποσχίζεται· τί γοῦν καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν κανονικῶς εἰς αὐτὸν διαπράξασθαι, αὐτὸς σκόπησον, τὸν ἰδ' ἀναγνοὺς κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου καὶ τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἑπτακαιδεκάτη διατάξις τοῦ α' τίτλου τῶν νεαρῶν φησὶν ἐκὶ λέξεως· „ὅτι ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος χωρὶς κανονικῆς αἰτίας ἀφορίζων τινὰ τῆς κοινωνίας, λυομένου τοῦ χωρισμοῦ ὑπὸ τοῦ μείζονος ἱερέως, αὐτὸς ἀκοινωνήτος γίνεται, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἱερεὺς, ὑφ' ὃν τελεῖ, συνίδει.“ τί δὲ κανονικόν ἐστι τὸ δι' ἀταξίαν ἀποσχίζεσθαι πιστῶν ἢ ποῦ δίκαιον τὴν ἀταξίαν τῶν ἡμετέρων κληρικῶν αὐτὸν σέ τιμωρεῖν ἢ χωρὶς τοῦ ἡμῖν προσαγγεῖλαι τὴν αὐτῶν ἀταξίαν, καὶ ποῖα τίς ἐστι καὶ ποταπῆ, πῶς ἀπέσχισας σαυτὸν ἀπ' ἡμῶν, ἀποροδομεν, εἰς ἡμᾶς γὰρ ἀφορᾷ τὸ εἰς τοὺς ἡμετέρους γινόμενον· ἢ τοίνυν τὰ παρὰ κανόνας αὐτόθι παρὰ σου γεγονότα κατάλυσον, κοινωνικούς κανονικῶς, οὓς ἀκοινωνήτους εἰργάσω παρὰ κανόνας, ποιήσας καὶ συλλειτουργῶν καὶ χρώμενος ἐκάστῃ εἰς τὴν εὐρέθη τάξιν τε καὶ βαθμὸν καὶ μάλιστα τῷ ἱερομονάχῳ κῆρ Ναθαναὴλ συλλειτουργῶν καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ, ὡς ἀδρανῆ καὶ ἀράχνια ὀφάσματα διαλυσάμενος, ἢ εἰς τὰ παρὰ κανόνας ταῦτα τὴν κανονικὴν ἡμεῖς ἀκρίβειαν ἐκφωνήσομεν, ἣν ἀνεβαλλόμεθα διὰ τὸ φιλάδελφον· ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ποιήσον, κατὰ σοὶ παρακελευόμεθα, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς εἰς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLX. (6909—1401) iulio. ind. IX.

Patriarcha metropolitanam Thessalonicensem monet, ut monachis Acarnii reddat facultates eorum.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριτε καὶ ἔταρχε πάσης Θείταλλας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ τῆ σῆς ἱερότητι γινώσκεις, ὅτι πρὸ χρόνων ἔγραψεν ὁ ἁγιώτατος καὶ ἀοίδιμος πατριάρχης ἐκεῖνος, ὁ κύρ Ἀντώνιος, καὶ ἄπαξ καὶ δις καὶ πρὸς σέ καὶ πρὸς τὸν μακαριώτατον ἐκεῖνον μητροπολίτην Θεσσαλονίκης, κύρ Ἰσιδώρον, περὶ τοῦ τῶν Ἀκαπνιωτῶν κτήματος, τῆς Βολάδος, καὶ ἀντέγραψας καὶ ἀπελογήθης ἐκεῖνον, διὸ καὶ ἐδέησε καὶ συνήχθη ἡ σύνοδος, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ ἔγγραφός σου ἀναφορά, καὶ ἐγένετο κρίσις συνοδική καὶ ἀπεφάνητο ἐγγράφως, ὧν καὶ τὰ ἴσα κατὰ τὴν συνήθειαν κείνται ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι· ἐξ ἐκείνου οὖν μέχρι τῆς σήμερον ὑκτῶ καὶ ἐπέκεινα χρόνοι παρήλθον, καὶ κατέχεται, ὡς ἀρτίως ἐπληροφορήθημεν, τὸ ἀλλότριον παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος ὡς καὶ πρότερον. ἐξεπλάγημεν οὖν καὶ ἐθαυμάσαμεν, πόσα ἴσχυσεν ἡ ἀδικία καὶ πλεονεξία, καὶ οὔτε θεῖος νόμος σε ἐδυσώπησε, καὶ ταῦτα τοῦ μεγάλου Παύλου διαρρήδην βοῶντος καὶ λέγοντος· „φεύγετε τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία.“ καὶ πάλιν ἐτέρωθι· „μὴ πλανᾶσθε, οὔτε πόρνοι, οὔτε μοιχοί, οὔτε ἀρσενικοῖται, οὔτε ἄδικοι, βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν.“ οὔτε οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες, οὔτε οἱ φιλοσεβεῖς νόμοι, οὔτε πατριαρχικὰ γράμματα καὶ συνοδικὴ ἀπόφασις ἐμάλαξαν τὴν σὴν ἱερότητα, ἵνα ἀποδῶς τὸ ἀλλότριον, ἀλλ', ὡς ἔοικε τῷ πάθει τῆς πλεονεξίας, συνεισηλθε τὸ πάθος τῆς ὑπερηφανίας, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ· „ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία αὐτῶν εἰς τέλος“. τί γοῦν ἄλλο ἔπεται ἢ τὸ „κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν;“ ἀξιοῦμεν οὖν τὴν σὴν ἱερότητα, ἵνα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχεις εἰς τὰ ἀλλότρια, ἐκβάλλῃς τῆς σῆς φυγῆς, καὶ τὴν ὑπερηφανίαν καταπατήσῃς διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ τοῦ κοινωνικῶν καὶ φιλάδελφον τηρήσῃς, ὡς ἂν μετὰ παρρησίας τὸ κυριακὸν ἀναγινώσκεις ῥητόν· „καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως“. καλὸν μὲν γάρ καὶ μακάριον ἦν, ἵνα ἀπὸ τῶν καιρῶν ἐκείνων, ἐν εἴ τῆν συνοδικὴν ἐδέξω ἀπόφα-

σιν ἀφίης καὶ ἀποδώς τὸ ἀλλότριον μετὰ τῶν οἰκείων καρπῶν, ἐκ-
 βληθεισῶν τῶν εὐλόγων ἐξόδων, οὕτω γὰρ ἐμελλον λείπειν καὶ τὰ διὰ
 μέσου συμβαίνοντα· ἐπεὶ δὲ οὕτε φόβος θεοῦ, οὕτε ἡ ἀποστολικὴ νο-
 μοθεσία τε καὶ διδασκαλία, οὕτε ἡ τῶν ἁγίων κατέρων παράδοσις,
 οὕτε οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι, οὕτε τὸ τὰ ἴδια μέτρα τηρῆσαι καὶ μὴ
 ὑπερβῆναι τὴν οἰκείαν τάξιν (τὸ δὲ ἐστὶν μένειν ἐντὸς τῶν οἰκείων
 ὁρῶν καὶ πείθεσθαι τοῖς διαγινώσκουσιν κανονικῶς παρὰ τοῦ πρώτου
 τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου) ἴσχυσαν πάντα, ἵνα
 σε κατακλείωσιν ἀπολῆσαι τὸ ἀλλότριον, ἤδη πάλιν γράφομέν σοι,
 καὶ συνοδικῶς ἀποφαινόμεθα, ἵνα ὅπερ οὐκ ἴσχυσαν τὰ ῥηθέντα
 πάντα ποιῆσαι, κἄν ἡ παράτασις ποιήσῃ τοῦ τοσοῦδε καιροῦ, καὶ εἰ
 μὲν ἄμα τῷ θέξασθαι τὴν παροῦσαν συνοδικὴν διάγνωσιν καὶ ἀπόφα-
 σιν ἀποδώς τὸ ἀλλότριον μετὰ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἐκβληθεισῶν
 πρότερον τῶν εὐλόγων ἐξόδων, τῷ θεῷ χάρις· εἰ δὲ καὶ ἔτι ἀπειθή-
 σεις καὶ παρυποκρατήσεις τὰ ἀλλότρια, ἀκόλουθα τοῖς προαποκεφα-
 σμένοις παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, τῶν καθευρεθέντων τότε
 ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κοζῆκου, τοῦ Νικομηδείας,
 τοῦ Μύρων, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Χερσῶνας, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Ζηγ-
 χίας, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ Μαυροβλαχίας, καὶ ἡμεῖς ψηφιζόμενοι
 γνώμῃ καὶ τῶν παρατυχόντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων,
 τοῦ Γοτθίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζῆκου, τοῦ
 μέρους Οὐγκροβλαχίας τῆς κατὰ τὸν Σεβερῖνον, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ
 Δέρκω, ἀργίαν παντελῆ πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας ἐκφωνοῦμεν
 κατὰ τῆς σῆς ἰσότητος· εἰ δὲ καὶ μετὰ τὸ θέξασθαι τὴν παροῦσαν
 γραφὴν καὶ ἀπειθήσαι καὶ ἱερατικοῦ τινος ἄψασθαι ἐπιχειρήσεις,
 ἔχομέν σε καὶ ὑπὸ βαρότατον καὶ φρικώδη ἀφορισμὸν, καὶ καιροῦ
 διδόντος, εἰ μὲν ἐν τοῖς ζωσιν εὐρεθῆς, εἰρήνης γενομένης, λόγον
 ἀποδώσεις συνοδικῶς περὶ τούτων ἐνταῦθα, εἰ δὲ προαπέλθῃς, λόγον
 ὑπέξεις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως τῷ θεῷ, οὐ μόνον περὶ τῆς ἀργίας σου,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ τοῦ κατὰ σοῦ ἐκφωνηθέντος, ὅπερ ἵνα
 μὴ γίνηται, ἀπόδος τὸ ἀλλότριον μεθ' ὧν εἶπομεν, ἀπολαβὼν μόνως
 τὰς εὐλόγους ἐξόδους. ἐμάθομεν, ὅτι καὶ βιβάριον τῶν Προδρομητῶν
 λαβὼν ἠγώσας τοῖς τῆς ἐκκλησίας βιβαρίοις· ἀποροῦμεν οὖν, πῶς
 τοιαῦτα ποιεῖς εἰς τοὺς ἡμετέρους, ἢ τίσι λογισμοῖς τὴν συνείδεισιν
 ἔχεις εἰρηνεύουσαν, καὶ πῶς ἄπερ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἐφέισατο καὶ

ἀφήκε τοῖς δεδιωγμένοις μοναχοῖς ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν μονῆς, ταῦτα αὐ-
 τὸς ἔλαβες καὶ ἐπέξανας ὡς εἶπεν τραύματα κεκακωμένων ταῖς μά-
 στιξιν, καὶ λέγεις εἰς τὰς ἐνθυμήσεις σου, ὅτι προνοεῖ τῶν πατριαρ-
 χικῶν δικαίων καὶ μοναστηρίων, ἔργοις δὲ βλάπτεις καὶ καταλύεις
 αὐτὰ, ἐπεὶ τίνα λόγον ἔχει μὴ ἔχειν τοὺς δεδιωγμένους μοναχοὺς
 καὶ τὴν μονὴν, τὴν προσέδραμον, καὶ τὰ αὐτῶν κτήματα πάντα, ἀλλ'
 ἀφελεῖν τὸ βιβάριον αὐτῶν τὴν σὴν ἱερότητα; οὐ ταῦτα πλεονεξία καὶ
 ἀδικία ἐσχάτη καὶ ἀρπαγὴ τῶν ἀλλοτρίων; καὶ εἰ μὲν εἰς κληρικούς
 σου ἐτολμάτο, κακεῖνοι οὐκ ἐφησυχάζον, ἀλλὰ συνοδικῶς κρίσιν ἐζη-
 τούν, καὶ ἐκκλητον πάντως οὐκ ἐμέλλομεν ἐφησυχάζειν, ἀλλ' ἢ τὸ
 ἀλλότριον ἂν ἐπεδίδως, ἢ ἐκρίνου ἂν συνοδικῶς μετ' ἐκείνων. νῦν δὲ
 ἐπεὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους κληρικούς ταῦτα τολμάται, ποῦ δίκαιον ἐφη-
 συχάζειν ἡμᾶς, ἢ πρὸς τίνας ἀναδραμεῖν μέλλουσιν οἱ ἀποστερούμε-
 νοι καὶ τῶν δικαίων τυχεῖν, εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς; διὸ παρακαλυόμεθα
 κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην, ἵνα ἀποδῶς τοῖς τοῦ Ἀκαπνίου μοναχοῖς τὸ τε
 κτήμα αὐτῶν, τὴν Βολαῖδα, μετὰ καὶ τῆς μορτῆς καὶ τῶν εἰσοδημά-
 των πάντως ἐφ' ὅσους χρόνους κρατεῖς καὶ δυναστεύεις αὐτὸ, καὶ
 τὴν νομὴν, ἣν εἶχε τὸ τοιοῦτον κτήμα, τὸν Κολοδρᾶν, ὁμοίως ἀποδῶς
 καὶ τοῖς πρώην μὲν Προδρομηνοῖς, νῦν δὲ Ἀκαπνιώταις, εἴπερ ἔχει
 οὕτως, ὡς ἠκούσαμεν, τὸ βιβάριον αὐτῶν, περιορίσας αὐτὸ, ὡς ἦν ἐξ
 ἀρχῆς, καὶ ἄλλως μηδὲν γένηται. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς
 σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ Ιουλίῳ Ινδ. η' †.

DCLXI. 6909 (1401) iulio. ind. IX.

*Patriarchae litterae datae ad metropolitam Thessalonicensem de facultatibus
 monasterii Pantocratoris.*

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πά-
 σης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος καὶ συλλειτουργγῆ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερὸ-
 τητι. αὐτόθι ἠκούσαμεν, ὡς ἐτολμήθη τι πράγμα βαρὺ τε καὶ ὀλέ-
 θριον τῷ τετολμηκότι, τοῖς τε ἐφησυχάσασι, τὸ δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ Παν-
 τοκράτορος ἠγούμενος, ὁ καπᾶς Θεόδοτος, προβαλλόμενος, ὅτι ἔχει
 δικαίωμα ἠγούμενον γίνεσθαι εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μονῶδριον

ἀπὸ τῆς τοῦ Παντοκράτορος μονῆς, ἧς γόν ἐστὶν αὐτὸς ἐγκρατῆς, ἐδημεύθη δὲ παρὰ τῶν ἀρχόντων τοῦ τόπου τὸ ῥηθὲν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μονῆριον, εἶτα ἀπελύθη, καὶ πάλιν ἐγένετο ἐγκρατῆς αὐτοῦ ὁ παπᾶς Θεόδωτος, τὰ μὲν τοῦ μονῆριου κελλῖα κατεχάλασε πάντα, ἐν δὲ τι μέγα ὑπερήγιον περιλειφθὲν μετὰ τῆς ἐκκλησίας ἐπέωλησε πρὸς τινα ἀλλοτρίων τῆς ἡμετέρας πίστεως, τὰ προσόντα τῷ μονῆριῳ κτήματα ἰδιοποιήσάμενος καὶ κατασχὼν αὐτὸς, ὃ δὴ μονῆριον ἠνώθη πρὸ καιροῦ τῇ μονῇ τοῦ Ἐξαζηνοῦ διὰ γραμμάτων τοῦ μακροτίτου ἐκείνου, κῆρ Δωροθέου, ὃς δὴ καὶ τὴν τοῦ Παντοκράτορος μονῆν συνέστησε τὸ καταρχὴν. θαυμάζομεν οὖν, πῶς τούτων τολμηθέντων οὐκ ἐγένετο ἢ προσήκουσα θεραπεία τε καὶ διόρθωσις παρὰ τῆς σῆς ἱερότητας, εἴπερ ἔχει οὕτως, ὡς ἠκούσαμεν, οἶδας γάρ, οἷα καταδίκη ὑπεύθυνος γίνεται παρὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ὁ τολμήσας ἱερόν τι ἢ μονῆριον ἐκποιήσασθαι καὶ πρὸς πιστοῦς ὅταν δὲ καὶ πρὸς ἀλλοτρίους τῆς ἡμετέρας πίστεως ἢ τῶν ἱερῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐκποιήσις γένηται, τί χρὴ καὶ λέγειν; φησὶ γοῦν ὁ τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίων πατέρων κδ' κανὼν „τὰ ἅπαξ ἀφιερωθέντα μοναστήρια κατὰ γνώμην ἐπισκόπου μένειν εἰς τὸ διηνεκὲς μοναστήρια καὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς πράγματα φυλάττεσθαι τῷ μοναστηρίῳ καὶ μηκέτι δόνασθαι γίνεσθαι ταῦτα κοσμικὰ καταγῶγια, τοὺς δὲ συγχωροῦντας τοῦτο γίνεσθαι ὑποκείσθαι τοῖς ἐκ τῶν κανόνων ἐπιτιμίοις.“ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ὁ μδ' κανὼν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης σ' συνόδου φησὶ καὶ ταῖς αὐταῖς λέξεσι. ὁ δὲ ιγ' κανὼν τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης ζ' συνόδου φησὶν ἐπὶ λέξεως οὕτως „ἐπειδὴ διὰ τὴν γινομένην διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν συμφορὰν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθηρηπάγησάν τινες εὐαγεῖς οἶκοι ὑπὸ τινῶν ἀνδρῶν, ἐπισκοπεῖά τε καὶ μοναστήρια, καὶ ἐγένοντο κοινὰ καταγῶγια, εἰ μὲν οἱ διακρατοῦντες ταῦτα προαιροῦνται ἀποδιδόναι, ἵνα κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῶσιν, εὖ καὶ καλῶς ἔχει· εἰ δὲ μὴ γε, εἰ μὲν τοῦ καταλόγου τοῦ ἱερατικοῦ εἰσι, τούτους καθαιρεῖσθαι προστάσσομεν, εἰ δὲ μοναχοὶ ἢ λαϊκοί, ἀφορίζεσθαι, ὡς ὄντας κατακρίτους ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ τετάχθωσαν, ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ κῆρ οὐ σβέννεται, ὅτι τῇ τοῦ κυρίου φωνῇ ἐναντιοῦνται τῇ λεγούσῃ· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.“ ἐπεὶ γοῦν καὶ ὁ παπᾶς Θεόδωτος οὐ μόνον παρακατέσχε τὸ μονῆριον, καὶ

πρὸς κοσμικὸν μετεσκεύασε καταγώγιον, ἀλλὰ καὶ ἐπώλησεν αὐτὸ πρὸς ἀλλοτρίους τῆς ἡμετέρας πίστεως, ναὸν θεοῦ καὶ οἶκημα ἱερὸν καὶ μονυδρίου περίβολον, εἴπερ οὕτως ἔχει, ὡς ἠκούσαμεν, καθηρημένον αὐτὸν ἔχομεν, κατὰ τοῦ κανόνα, καὶ γεγομνωμένον πάσης ἱερωσύνης, τὰ δὲ τοῦ πωληθέντος μονυδρίου κτήματα λαβὼν ἀπόδος ἐκ τοῦ παρατεῖκα πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Ἐξαζηνοῦ, μεθ' ἧς εἶχε κοινωνίαν τὸ ῥηθὲν μονύδριον, καὶ ἀλληλοδιάδοχα ὑφείλει ἀλλήλων γίνεσθαι, κατὰ τὸν κοινωνίας λόγον. λάβε δὲ ἀπὸ τοῦ παπᾶ Θεοδοῦτου τὸ τοῦ μονυδρίου τίμημα, καὶ ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀγοράσαντι τὸ μονύδριον, καὶ πάση μηχανῇ ἐλευθερώσαι σπουδάσον αὐτὸ σὺ τε καὶ ὁ ῥηθεις παπᾶς Θεόδοτος, εἴ γε μέλει αὐτῷ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς ἐκπεσεῖν μέλλει, εἴ γε μὴ τὸ μονύδριον ἐλευθερώσαι σπουδάσει, ὃ καὶ αὐτὸ ἐλευθερωθὲν ἀπόδος τοῖς Ἐξαζηνοῦ μοναχοῖς. εἴπερ οὖν ἔχει οὕτως, ὡς ἠκούσαμεν, ἀκολούθησον κατὰ πάντα τῇ συνοδικῇ τε καὶ κανονικῇ ταύτῃ διαγνώσει καὶ ἀποφάσει, σύνοδον καὶ αὐτὸς τοπικὴν αὐτόθι τῶν ὑπὸ σε συναγαγῶν καὶ τοῖς κανόσι καὶ τοῖς διαγνωσθεῖσιν ἐνταβθα εἰς τὰ ῥηθέντα ἀκόλουθα διαπραξάμενος. ἠκούσαμεν δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ὁ χαρτοφύλαξ τῆς κατὰ σε ἐκκλησίας ἔλαβε γαρβρόν εἰς ἀνεψιᾶν αὐτοῦ τινα Γλαβᾶν λεγόμενον, ὃν εἶχε μετὰ δεσμοῦ εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτοῦ, ὃς δὴ καὶ συνεκοιμήθη τῇ μνηστῇ ἀνεψιᾷ τοῦ χαρτοφύλακος, εἶτα διέβαλλεν αὐτὸν, ὅτι ἐφθειρε καὶ τὴν ἑτέραν ἀνεψιᾶν αὐτοῦ, ἠνάγκασεν οὖν αὐτὸν μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας ἀρχοντικῆς καὶ κοσμικῆς καὶ ἄκοντα, δεδεμένον μὲν, ἀπούσης δὲ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν μετὰ τῆς δευτέρας, ζώσης ἔτι καὶ τῆς πρώτης, ὃς καὶ δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι συκοφαντεῖται, συνεκοιμήθη μὲν ἐν τῇ πρώτῃ νυκτὶ καὶ ταύτῃ πρώτον, ἔτι παρθένῳ εὐρισκομένῃ, ὡς δῆλον γέγονε πᾶσιν ἀπὸ τῶν περὶ ταῦτα σημείων, ἡμέρας δὲ ὑποφαινομένης φυγὰς ᾤχετο, μέχρι καὶ τήμερον ἀφιστάμενος ταύτης χρόνον τέταρτον ἤδη διότι τε ἄκων καὶ δεδεμένος ταύτῃ ἠνώθη καὶ τὸ τῆς αἰμομιξίας αἴσχος ἀποστρεφόμενος, ἐπεὶ δυοὶ πρωτεξαδέλφαις συνεφθάρη, τῇ δὲ πρώτῃ, ὡς μνηστῇ, καὶ τῇ δευτέρᾳ, ὡς ἐξ ἀνάγκης καὶ βίας τοῦ χαρτοφύλακος· εἴπερ οὖν ἐνι οὕτως, ὡς ἐμάθομεν, ἐκούσιως ὁ χαρτοφύλαξ αἰμομιξίαν ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ συστήσαι ἐπεχείρησε· δυοὶ πρωτεξαδέλφαις τὸν Γλαβᾶν συμφθάρηναι καταναγκάσας· εἰ μὲν

οὐκ ἔν τοις ζώσιν ἦν ἡ πρώτη, καὶ ἡ γάμον ἡ μνηστειάν εἶχε μετ' ἐκείνης, ἐκείνην πάντως ἐλάμβανε, τὸ εἰς τὴν δευτέραν λογιζόμενον εἰς πορνείαν· εἰ δὲ διὰ φιλοῦ δεσμοῦ εἶχε τὴν πρώτην, δίκαιον ἦν ἀμφοτέρων διαστήναι, καὶ ζώσης τῆς πρώτης· νόον δ' ἔπει τέθνηκεν μὲν ἡ πρώτη, μεθ' ἧς καὶ πρῶτον συνεφθάρη, ἄκων δὲ τῆ πρωτεξ-αδέλφῃ ἐκείνης συνήφθη, δίκαιόν ἐστι, κανονικῶς τε καὶ συνοδικῶς κριθῆναι τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἀφαίρειν ὑποστήναι τοῦ οἰκείου βαθμοῦ παρὰ τῆς αἰῆς ἱερότητος, κατὰ τοὺς περὶ τῶν ἀθεμίτους γάμους ἐν εἰδήσει συνιστάντων νόμους, ὃ εἰ μὴ σὺ ποιήσεις, συνοδικῶς ἐνταῦθα καὶ τὸν περὶ τούτου λόγον ἀποδώσεις, ἐνεχόμενος καὶ αὐτός, ὡς ὁ τοῦτο ποιήσας. τὸν δὲ γε Γλαβάν διακρίνομεν ἔνδοσιν λαβεῖν, ἑτέρα γυναικί συναφθῆναι νομίμως, ἔπει τῆ δευτέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεφίξ τοῦ χαρτοφύλακος οὐ δίκαιον αὐτῇ συνοικῆσαι, ὅτι τε τῆ πρωτεξ-αδέλφῃ αὐτῆς πρότερον συνεφθάρη, μετὰ δεσμοῦ ταύτην ἐγγυησάμενος, καὶ εἰ τῆ πρωτεξ-αδέλφῃ ἐκείνης συνοικῆσει, αἰμομιξίαν συνίσταται, καὶ ὅτι ἄκων καὶ δεδαιμένος καὶ τῶν οἰκείων ἀπόντων καὶ διαβαλλόμενος οὐδεὶς γυναῖκα ἄγεται. ταῦτα ἤκούσαμεν αὐτόθι τολμηθέντα, καὶ γενέσθωσαν εἰς πάντα αἱ κανονικαὶ παρατηρήσεις· καὶ νόμιμοι. πρότερον γὰρ εἶχες εἰς τινὰ προβαλέσθαι καὶ ἄγνοιαν, εἰ δὲ μετὰ τὸ δηλοποιηθῆναι σοὶ ταῦτα διὰ συνοδικῆς γραφῆς οὐ τὴν πρέπουσαν διόρθωσιν εἰς πάντα ποιήσεις, ὡς ταῦτα συνιστῶν τε καὶ διεκδικῶν καὶ τούτοις ἐφησυχάζων, τὸν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον, καιροῦ διδόντος, συνοδικῶς ἀποδώσεις. ἤκούσαμεν, ὅτι εὕρισκεται αὐτόθι καὶ τις παπᾶς, Σαρανηνὸς ὀνόματι, ὃς τρίτον χρόνον ἄργεῖ, διότι προβάλλη, ὡς εἶπε σοὶ τις κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸ οὖς· εἰ μὲν οὖν δύναται ὁ εἰπὼν κατηγορῆσαι καὶ παρρησιάζασθαι, δεξιᾶτω ἑαυτὸν καὶ ἐγγραφάσθω διὰ τὴν ταυτοπάθειαν, καὶ οὕτω κριθῆτω κανονικῶς· εἰ δὲ διότι εἶπε σοὶ τις κατ' αὐτοῦ κεκρυμμένως, παρὰ ταύτην ἄργεῖ τὴν αἰτίαν χρόνον τοσοῦτον, οὐ δίκαιόν ἐστι τοῦτο οὐδὲ κανονικόν, καὶ τί λέγω; εἰ ἄλλος εἶπεν ἰδίᾳ κατ' αὐτοῦ, κἂν αὐτὸς ἐξωμολογητό σοι ἰδίᾳ τῶν ἀπηγορευμένων τινὶ περιπεσεῖν, εἶτα κατεπάτει τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν, καὶ παρρησίᾳ ἤρνητο, μηδὲν εἰπεῖν σοὶ διατεινόμενος, ἀνάγκην εἶχες ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων συλλειτοουργῆσαι αὐτῷ. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς κατ' ἑαυτοῦ ἰδίᾳ εἰπὼν παρρησίᾳ ἤρνητο, εἶχεν ἂν πάντως τὸ ἐνεργόν, πολλῷ πλέον, ὅτι ἰδίᾳ ἄλλος τις εἶπε κατ' αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἡ κρι-

θήτω κανονικῶς ἢ ἀθροισθῆτω, κρείσσον γάρ πολλακίς ἀμελείας οὔσης τὰ ἀμαρτήματα ἀνεκδίκητα καταλιμπάνεσθαι ἢ τινὰς ἀναίτιως κολάζεσθαι, ἐν ἀμφιβόλοις γάρ χρή νεύειν πρὸς τὸ φιλόανθρωπον καὶ δικαίως τὸ δίκαιον δικάζειν ὑπειρόμενον γενέσθω οὖν καὶ περὶ τὸν ῥηθέντα, ἔσον συνοδικῶς διακρίνομεν. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἰερότητος. ἀπελυθῆ ἔτει 5 9 9 †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXII. 6909 (1401) iulio. ind. IX.

Ignatius constituitur episcopus Thessalonicae, Thessaliae, Beroeae, Lariissae et Secundae Thessaliae.

† Ἡμετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ἐντάλματος ἀνατίθηται τῷ τιμωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας καὶ θείας μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ παντοκράτορος καὶ ἐπικεκλημένης τοῦ Φιλοκάλλους, ἀρχιμανδρίτη, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κϋρ Ἰγνατίῳ, τὴν οἰκονομίαν, ἐπιμέλειάν τε καὶ πρόνοιαν τῶν ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ καὶ πάσῃ Θετταλίᾳ καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ καὶ ἐν τῇ Λαρίσῃ καὶ πάσῃ τῇ δευτέρᾳ Θετταλίᾳ πατριαρχικῶν πάντων δικαίων, ὃς δὴ καὶ ὑφείλει ταῦτα ἐφοραῖν καὶ προνοεῖσθαι εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν εὐταξίαν συντείνοντα καὶ ποιεῖν πάντα καὶ παραινεῖν καὶ ὀφηγεῖσθαι καὶ συμβουλεύειν, ἀντεχόμενος ἐν πᾶσι τῆς τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων ἀκριβείας τε καὶ διαταγῆς, καὶ ἐπεὶ ἡμέτερος ἤδη ἀποκαθίστασαι ἑξάρχος εἰς πάντα τὰ ῥηθέντα πατριαρχικὰ δίκαια, καὶ πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐν τούτῳ διενεργήσεις, ὑφείλεις καὶ εἰς ἄκρον τηρεῖν καὶ παντὶ τρόπῳ φυλάττειν, ἔσα πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ αἰκουμενικοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου συντείνει καὶ ἀφορᾷ, καὶ ἔσα καὶ ὁ τέλειος ἐπίσκοπος ὑφείλει κανονικῶς ἐκ παντός τρόπου φυλάττειν ἀπαρεγχείρητα κ. τ. λ. ἐπὶ τούτου γάρ γεγονός καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα ἐπεδόθη σοι, τῷ διαληφθέντι τιμωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καθηγουμένῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ καὶ ἑξάρχῳ ἡμετέρῳ, κϋρ Ἰγνατίῳ, εἰς ἀσφάλειαν. ἐν ἔτει 5 9 9 †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXIII. (6909—1401) iulio. ind. IX.

*Patriarchae litterae datas ad metropolitanam Thessalonicas, quibus iubetur red-
dere vivarium Prodromenis et habere sacerdotem Nathanaëlem aliosque.*

† Ἰερῶτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριτε καὶ ἔξαρχε πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ τῆ σῆς ἱερότητι. γνωστὸν ἔστω σοι, ὅτι διεκρίθη καὶ ἀνεφάνθη συνοδικῶς, ἵνα εἴπερ οὐκ ἀποδώσῃ τῶ τῶν Προδρομητῶν βιβάριον καὶ συλλειτουργίᾳ καὶ τῷ τιμητάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ναθαναήλ καὶ κοινω-νῆς κατὰ πάντα καὶ τοῖς τοῦ κύρ Μαξίμου, τῷ τε πνευματικῷ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ τάξει, ἐν ᾗ ἕκαστος εὐρεθῆ, εἴπερ οὐ κατὰ πάντα τηρήσῃ τὰς περὶ τῶν ῥηθέντων πάντων συνοδικὰς διαγνώσεις καὶ ἀποφάσεις, ἵνα ἤς ἀργὸς μὲν πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας· εἰ δὲ ἀπειθήσας ἀρχιερατικοῦ τινος ἄφῃ, ἔχομέν σε συνοδικῶς καὶ ὑπὸ βαρύτατον καὶ φρικώδη ἀφορισμόν· ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ποιήσον κατὰ πάντα, ὅσα συνοδικῶς εἰς τὰ ῥηθέντα διεγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, ἵνα καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXIV. 6908 (1400) iulio. ind. VIII.

Patriarcha confirmat pactum emphyteuscos.

† Ἐπεὶ πρὸ καιροῦ τινος ἐξεδόθη λόγῳ ἐμφοτεύσεως πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Σαμαρινθῆν τὸ περὶ τῶν ἁγίων Μητῶν μυρεφικῶν ἐργαστήριον, οὗ τὸ μὲν ἥμισον ἦν τῆς τοῦ Ὑπομνησκοντος σεβασμίας μονῆς, τὸ δὲ λοιπὸν ἥμισον ἦν τῆς τοῦ φιλανθρώπου Χριστοῦ μονῆς τοῦ σεβασμίου ναοῦ τῆς Ὁδηγητρίας, τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ὑφ' ὧν δὴ πάντων ἐξεδόθη τὸ ῥηθὲν μυρεφικῶν ἐργαστήριον πρὸς τὸν ῥηθέντα Σαμαρινθῆν, διὰ τε τῶν τοῦ Ὑπομνησκοντος μοναχῶν τῶν ἔχόντων τὸ ἥμισον καὶ διὰ τοῦ ἡγουμένου τοῦ Παντοκράτορος τοῦ παπᾶ Θεοδότου, ἐγκρατοῦς μὲν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου εὐρισκομένου, ἐπιτρόπου δὲ γενο-

μένου και παρὰ τῶν ἄλλων τῶν ῥηθέντων ἑρῶν ναῶν και μονῶν, και ἐξεδύθη παρὰ πάντων τὸ ῥηθὲν ἐργαστήριον μετὰ τῶν δύο προβολῶν αὐτοῦ εἰς ὑπέρυρα κατ' ἔτος δεκατέσσαρα, ἃ και συνεφωνήθη ἵνα τὰ μὲν ἡμῖσι διδῶνται πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Ἰπομμνήσκοντος, τὰ δὲ λοιπὰ ἡμῖσι μερίζωσι οἱ ῥηθέντες κατὰ τὸ ἀνήκον ἐκάστῳ, και οὕτω συνεφωνήθη, ἵνα κατέχη ταῦτα ὁ ῥηθεὶς Σαμαμίνθης ἀνενοχλήτως πάντα και ἀδιασίστως ἐφ' ὄριον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς, ἐπιμελούμενος και φρονεῖζων τῆς αὐτῶν συστάσεως και βελτιώσεως, μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον ἀντιστρέφονται πρὸς τοὺς δόντας ταῦτα και ἔχοντας εἰς αὐτὰ κυριότητα, ἥτις δὴ ἐγγραφὸς ἔδοξεν ἐμφοιευματικῆ τε και ἀντιστρεπτικῆ μετὰ τὸν τοῦ Σαμαμίνθης θάνατον, ἐμφανισθεῖσα και τῷ μακαρίτῳ και ἀοιδίμῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, κῆρ Ἰσιδώρῳ ἐκείνῳ, ὡς τοπικῷ ἐπισκόπῳ, ἐπεκυρώθη παρ' αὐτοῦ, ὡς καλῶς τε και κανονικῶς προβάσα και ἐπὶ συμφέροντι τῶν ἔχόντων ταῦτα θείων ναῶν. ὁμοίως δὲ ἐξεδύθη και παρὰ τοῦ μεγάλου οἰκονόμου Θεσσαλονίκης και οἰκονόμου τῆς Ὀδηγητριανῆς ἀδελφότητος και παρὰ πάντων τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀδελφότητι, ἃ εἶχον πλησίον τοῦ τοιοῦτου ἐργαστηρίου δύο τραπέζια πρὸς τὸν αὐτὸν Σαμαμίνθην, ἵνα κρατῇ ταῦτα ἀνενοχλήτως ἐκ πάντων ἐφ' ὄριον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς, διδοὺς και ὑπὲρ αὐτῶν κατ' ἔτος ὑπέρυρα τρία, και οὕτω ποιήσει μὲν ὑπάνοιξιν εἰς ταῦτα ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος ἐργαστηρίου, ἐνώσῃ δὲ ταῦτα και ποιήσει μίαν προβολὴν, και ἀντὶ καταλλακτικῶν μωρεφικῆν προβολὴν ἀποτελέσῃ αὐτὰ, ὑφειλούσης και αὐτῆς μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον πάλιν ἀνασωθῆναι πρὸς τὴν τῆς Ὀδηγητριας ἀδελφότητος, κλειομένης και τῆς εἰς ταῦτα ἐπανοίξεως· ἃ δὴ ἅπαντα γράμματα ἀναδραμῶν ὁ Σαμαμίνθης και ἐμφανίσας τῇ ἡμῶν μετριότητι ἠξίωσεν ἐπικυρωθῆναι ταῦτα και παρ' αὐτῆς τὸ κῆρος ἔχειν και βέβαιον και πάντῃ ἐρρωμένον και ἀκατάλοτον τὴν τοιαύτην συμφωνίαν, διαγινώσκει και ἀποφαίνεται ἢ μετριότης ἡμῶν και κατέχει ταῦτα τὸν Σαμαμίνθην ἀνενοχλήτως πάντα και ἀνεπηρεάστως ἐφ' ὄριον τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς ἐξεδύθησαν, ἀποδιδόντα μόνον ἀνενοχλήτως πάντα και ἀπροφατίστως τὸ ἀποταχθὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπέτιον τέλος, και μήτε τοὺς ἐκδόντας ἐνοχλήσαι ποτε τὸ σύνολον περὶ τούτου, εἰ γε μὴ μέλλοιεν τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ και πράξει ἐναντιούμενοι κανονικῇ καταδίκῃ περιπεσεῖν, μήτε τοὺς αὐτῶν διαδόχους τὸ τυχόν προβάλλεσθαι, ἐπ' ἀνατροπῇ δῆθεν τῆς

τοιαύτης πράξεως, τὰ μὲν γὰρ τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἱερῶν ναῶν ἀκίνητα ἀνεκποίητα μένειν ὑφειλοῦσιν, ἐκδιδοῦνται κανονικῶς μετὰ ἐμφυτεύματος καὶ ἀνακαμπτικῶς, λόγῳ καὶ διακρίσει τοῦ τοπικοῦ ἐπισκόπου, ἄπερ ἄπαντα ἐπεὶ ἐνταῦθα προέβη, καὶ κανονικῆ ἐγένετο ἡ ἀνακαμπτικὴ ἐκδοσις τῶν βηθέντων, ὑφείλει, τηροῦντος καὶ τοῦ Σαμαμίνθη τὰ συμπεφωνημένα, στέργον ἔχειν καὶ πάγιον καὶ πάντη ἐρρωμένον καὶ ἀκατάλυτον, καὶ οὐτε ὁ Σαμαμίνθης τοῦ ἀποταχθέντος ἐπετιοῦ τέλους εἰς τὰ βηθέντα ὑποκρατῆσαι τι πειραθῆσεται, οὐτε οἱ τῶν βηθέντων μοναστηρίων καὶ ναῶν διοικηταὶ ἐπήρειάν τινα αὐτῷ ἐπάξουσιν, ἢ πλείον τι ἐξ αὐτοῦ ἀπαιτοῦντες ἢ μετακινήσαι τοῦτον ἀπὸ τῶν κανονικῶς αὐτῷ ἐκδοθέντων πειρώμενοι. εἰς γὰρ τὴν περὶ ταύτων δῆλωσιν καὶ βεβαίαν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἔτει 507 ἡ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἰουλίῳ ἰνδ. ἡ †.

DCLXV. (6909—1401) iulio. ind. IX.

Promissio Constantini presbyteri.

† Ἐγὼ πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος τὴν παροῦσάν μου ποιῶ ὑπόσχεσιν πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι, ὅτι ἐὰν φανῆ, ὅτι κρατῶ ἐγὼ τὴν τραχηλαίαν τῆς Βαστάγρ . . ., ἢ ὅπως ἔχω εἶδῃσιν, ποῦ κεῖται, ἵνα παρ' αὐτῆς καθαιρῶμαι τῆς ἱερωσύνης μου ἀνιλεῶς καὶ ἀσυμπαθῶς. μὲν ἰουλίῳ ἰνδ. θ', καὶ δι' ἀσφάλειαν ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ †.

† Κωνσταντῖνος πρεσβύτερος ὁ Βουλωτῆς στέργων ὑπέγραψα †.

DCLXVI. (6909—1400) novembri. ind. IX.

Patriarcha sententiam dicit in lite.

† Δημήτριος ὁ Ἀλιάτης ἡρετίσατο λαβεῖν εἰς γυναῖκα, ἣν εἶχεν ποτε ὁ Σαραντηνὸς ἐκεῖνος, ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν παρέχει αὐτῇ προίκα ὑπερπύρων τετρακοσίων, ἢ φήμη δ' ἔχει αὐτὴν κρατοῦσαν πολλὰ ὑπέρυρα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, τοῦ Σαραντηνοῦ ἐκεῖνου, ἃ τοῦτο παρέχουσα κρυφίως, ἀδικεῖ τὰ ἀπὸ τοῦ προτέρου γάμου παιδας αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐξετάσασα ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ νῦν οὐ πλείω τῶν βηθέντων

τετρακοσίων ἐδυνήθη εὑρεῖν, ἀπήτησεν αὐτὸν ὑπόσχεσιν ἔγγραφον, ὡς εἶπερ ἀναφανείη, ὅτι κατέχει πλείονα, ἵνα ἀντιστρέψῃ ἐπὶ τὸ διπλάσιον, ὃ καὶ ποιήσας ἔγγραφως καὶ τῇ ἡμῶν δοῦς μετριότητι ἐζήτησεν, ἵνα κρατῇ καὶ γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, αὕτη τὸ παρὸν ἀπολύει, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται, ὡς εἶπερ ἀναφανείη ποτὲ, ὅτι ἔλαβεν ὁ Ἀλιάτης πλείονα τῶν τετρακοσίων ὑπερπύρων, ἵνα ἀντιστρέψῃ κατὰ τὸ διπλάσιον κατὰ τὴν ἔγγραφον αὐτοῦ ὑπόσχεσιν πρὸς τοὺς παῖδας· εἰ δ' οὐ φανεῖται τοῦτο δι' ἀποδείξεων ἰσχυρῶν καὶ ὁμολογούμενων, ἵνα ὑπάρχῃ ἀνενόχλητος, ὡσι δὲ καὶ τὰ ῥηθέντα τετρακόσια ὑπέρπυρα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ ποιῇ ἐν αὐτοῖς, ὡς βούλεται, παρὰ μηδενὸς εὐρήσασα τὴν οἴανουθν διενόχλησιν, ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἀλιάτης ὀφείλει ὑποστήναί ποτε διενόχλησιν ἀπὸ τῶν κείδων τοῦ Σαραντηνοῦ ἐκείνου, εἶπερ οὐ δυνήθειεν ἀποδείξαι τοῦτον ὡς κατέχει πράγματα τοῦ πατρὸς αὐτῶν. καὶ εἰς ἀνενοχλησίαν αὐτοῦ καὶ ἀσφάλειαν ἀπολέλονται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ι' †.

DCLXVII. 6909 (1401) 26. iulii. ind. IX.

Patriarchae litterae de episcopo Iosepho in Moldoulachia.

† Ματθαῖος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Διὰ τοῦ πρωτεκδικίου τοῦ Εὐγενικοῦ †.

† Ὁ εὐγενέστατος μέγας Βοεβόδας πάσης Μολδοβλαχίας, κῦρ Ἀλέξανδρος, πρέσβεις πέμψας ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ ἱερομονάχους πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἠξίωσε καὶ παρεκάλεσέν, ἵνα συγχωρήσεως τύχῃ ὁ εὐρισκόμενος ἐκεῖσε ἐπίσκοπος, κῦρ Ἰωσήφ, ὃν δὴ ἤργησε συνοδικῶς ὁ ἀγιώτατος καὶ ἀοίδιμος πατριάρχης ἐκεῖνος, κῦρ Ἀντώνιος, ἐλαλεῖτο γάρ, ὡς σερβοεπίσκοπος ὢν ποθεν ἐπέβη τῆς ἐκκλησίας ταύτης, διὸ καὶ μετέθηκε μὲν εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν ἀρχιερέα τὸν κῦρ Ἱερεμίαν διὰ τοὺς τοιοῦτους λόγους, ἀπελθὼν δ' ἐκεῖ πάλιν ὑπέστρεφεν διὰ τὸ εὐρίσκεισθαι ἐκεῖσε ἐπίσκοπον τὸν ῥηθέντα κῦρ Ἰωσήφ, [διὸ καὶ ἠφόρισε μὲν τὸ ἔθνος ἅπαν, ἤργησε δὲ καὶ ἠφόρισε τὸν κῦρ Ἰωσήφ, ὕστερον δὲ παρακληθεὶς τὸ

μὲν ἔθνος ἅπαν συνεχώρησε καὶ τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ἀφορισμοῦ, ἀργὸν
 δ' ἀφῆκεν αὐτόν, μέχρις ἂν τὸ κατ' αὐτόν συνοδικῶς ἐξετασθῆ, παρ-
 ὄντος καὶ τοῦ κῆρ Ἱερεμίου. ἀρτίως οὖν ἀνέφερον καὶ ὁ ῥηθεὶς μέ-
 γας Βοεβόδας, πάντες τε οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ κληρικοί, ἱερομό-
 ναχοὶ τε καὶ μοναχοὶ καὶ διὰ γραμμάτων καὶ διὰ τῶν ῥηθέντων
 ἀποκρισιῶν αὐτῶν, καὶ παρεκάλεσαν τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ
 τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἵνα συγχωρήσεως τύχη ὁ ῥηθεὶς ἐπί-
 σκοπος κῆρ Ἰωσήφ, ὡς ἂν ἱερουργῆ καὶ ἀγιαζῆ αὐτοῦς, καὶ μὴ οὖ-
 τως ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνεπίσκοπον τὸ πολυάνθρωπον αὐτῶν ἔθνος
 εὐρίσκεισθαι, ἐπεὶ νῦν καὶ ὁ κῆρ Ἱερεμίας ἀδυνάτως ἔχει συνοδικῶς
 ἀπαντῆσαι καὶ ἀντικριθῆναι τῷ κῆρ Ἰωσήφ, λαβὼν προμήθειαν ἀπὸ
 τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Τρίνωβον ἀποσταλεὶς ἐπὶ τῷ διεν-
 κρισίῳ ἐκεῖσε τὰ ἐκκλησιαστικά, ἀνέφερον δὲ καὶ οἱ ῥηθέντες ἀπο-
 κρισιαῖοι, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος οὗτος κῆρ Ἰωσήφ οὐκ ἄλλοθεν ἦλθεν εἰς
 αὐτοῦς, ὡς ἀνέφερόν τινες, ὅτι ὁ Ἱερεμίας ἐχειροτονήθη, ὡς εἴρηται,
 ἀλλ' ἐκείθεν ὦν τοπικῶς καὶ συγγενῆς τῶν τοῦ τόπου ἀθθέντων,
 ἐστάλη ὑπὸ πάντων εἰς τὸν μητροπολίτην Γαλιτζης, ἐνδοσίην λαβόντα
 συνοδικῶς χειροτονεῖν ἐπισκόπους εἰς τὰς τῆς Μικρᾶς Ρωσίας ἐπι-
 σκοπίας, ὧν ἦν καὶ τὸ Ἀσπρόκαστρον, καὶ ἐχειροτονήθη ὑπ' ἐκείνου
 γνήσιος ἐπίσκοπος εἰς αὐτοῦς, καὶ ἦλθεν ἀρχῆθεν εἰς αὐτοῦς, οὐκ
 ἄλλοθεν ἐπιβὰς τῆς αὐτῶν ἐκκλησίας, ὡς ἐλαλήθη. ταῦτα οὖν ἀκού-
 σαντες συνοδικῶς διέγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, γνώμη καὶ τῶν πα-
 ραυχόντων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν
 ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαίων, καὶ ἐστελλομεν
 ἐκεῖσε τὸν τε τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ κατέρᾳ πνευματικῶν
 καὶ καλόγηρόν μου, κῆρ Γρηγόριον, καὶ τὸν ἐντιμώτατον διδάσκαλον
 τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου, διάκονον, κῆρ Μανουὴλ τὸν Ἄρχοντα, ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητοῦς υἱοῦς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα ἐξετάσωσιν ἐκε-
 τοπικῶς τοῦτο διὰ πλείονα ἀσφάλειαν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας,
 καὶ εἴπερ εὕρωσιν, ἐκεῖ τοπικῆς ἐξετάσεως γενομένης ἀπὸ μαρτορίας
 πάντων, τῶν τε ἀθθέντων τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ κληρι-
 κῶν, ἱερομονάχων τε καὶ μοναχῶν, ὅτι οὕτως ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ
 Γαλιτζης ἀρχῆθεν γνήσιος ἐπίσκοπος εἰς τὴν Μαλδοβλαχίαν καὶ οὐκ
 ἀλλαχοῦ, ἵνα ἐνδῶσιν αὐτῷ οἱ ῥηθέντες ἡμέτεροὶ ἱερουργεῖν καὶ χει-
 ροτονεῖν καὶ πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά ἀκωλύτως ποιεῖν, χειροτονίας

τε ὑποδιακόνων καὶ διακόνων καὶ πρεσβυτέρων καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ θείων καθιερώσεις ναῶν καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ποιεῖν ἀκωλύτως· ὁ δὲ κῦρ Ἰερεμίας ἐπανελθὼν, εἶπερ οὐκ εἰρηνεύει καὶ ἐφησυχάζει, ἀλλὰ κρίσιν ζητεῖ, ὀφείλει συνοδικῶς τὸ κατ' αὐτοὺς κινήθῃναι καὶ γενέσθαι, θ' ἂν δόξη περὶ ἀμφοτέρων κανονικὸν καὶ δίκαιον, πρὸ δὲ τῆς κρίσεως ἄδικον ἔδοξε, τὸν μὲν ἀπολαύειν τῆς οἰκειας τιμῆς καὶ ἐπισκοπικῆς ὑπηρεσίας, τὸν δὲ ἀργὸν εἶναι, εἶπερ ἀποδειχθῆ, ὡς οὐκ ἐπέβη, ἀλλ' ἐχειροτονήθη εἰς τὴν τοιαύτην ἐκκλησίαν παρὰ τοῦ ἔχοντος ἄδειαν εἰς ταῦτα χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον, ὅς καὶ ἀποδειχθεὶς ὅτι ἐκεῖσε πρῶτως ἐχειροτονήθη, καὶ τὸ ἐνεργὸν λαβῶν, ὀφείλει πρᾶος εἶναι, εἰρηνικὸς πρὸς τε τοὺς κληρικοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς μηδὲν ἄδικον καὶ παράνομον διαπραττομένους κ. τ. λ. ὀφείλει δὲ ὁ μὲν χειροτονοῦμενος διάκονος χρόνων εἶναι εἰκοσιπέντε καὶ μηδὲ τὸ τυχὸν ἐλλείπειν ἐκ τούτου τοῦ χρόνου, ὁ δὲ πρεσβύτερος μέλλων γενέσθαι ὀφείλει χρόνων εἶναι λ', τὸν δὲ τι τοῦ κανονικοῦ χρόνου παραβαίνοντα ἐπιτιμίαις καθυποβάλλουσιν οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες. ταῦτα τοίνυν ὀφείλει τὸ ἐνεργὸν λαβῶν εἰς ἄκρον τηρεῖν, ἵνα καὶ κανονικὸς ἐπίσκοπος εὔρεθῆ, Χριστοῦ χάριτι, καὶ μισθὸν ἐπισκόπου λάβῃ ἐν ἡμέρᾳ τῆ φοβεραῖ τῆς δικαίας ἀνταποδόσεως. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν, κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς νῦν τρεχούσης ἐννάτης ἰνδ. τοῦ ς ἐννακοσιοστοῦ ἐννάτου ἔτους. ἀπελύθη τῇ κς' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Ματθαῖος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

II. † Εὐγενέστατε, ἐνδοξότατε, φρονιμώτατε μέγα βοεβόδα Μολδοβλαχίας, κῦρ Ἀλέξανδρε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινότατε διὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην καὶ ὑγίαν εὔχεται ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ αὐθεντείᾳ σου ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. οἱ ἀποκρισιάριοι τῆς αὐθεντίας σου ἦλθον ἐδῶ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ εἰς τὴν

θειαν και ιεράν σύνοδον, και ειπον μὲν και τοὺς λόγους τῆς αὐθεν-
 τείας σου ἀπὸ στόματος, ἔδειξαν δὲ και τὰ γράμματα σου, και ἀνε-
 γνώσθησαν σπουδικῶς, και ἤκουσάν τα. ἠρωτήσαμεν δὲ τοὺς ἀποκρι-
 τιαριοὺς περὶ τοῦ εὐρισκομένου ἐπισκόπου εἰς τὸν τόπον τῆς αὐθεν-
 τείας σου, τοῦ κῆρ Ἰωσήφ, πόθεν ἦτον και ποῦ ἐχειροτονήθη και
 ἦλθε και ἐκατοίκησεν αὐτοῦ, και πῶς τώρα τόσους χρόνους και οὐδὲν
 ἐλάλησε, και νῦν λαλεῖ και ζητεῖ, νὰ ἐνι αὐτοῦ ὡς ἐπίσκοπος, και
 εἶπον οἱ ἀποκρισιάριοι τῆς αὐθεντείας σου, „ὅτι ὁ κῆρ Ἰωσήφ ἐνι το-
 πικὸς ἄνθρωπος τοῦ τόπου μας και συγγενῆς τῶν αὐθεντῶν μας,
 ἐχειροτονήθη οὖν ἐπίσκοπος Μολδοβλαχίας παρὰ τοῦ Γαλιτζης, κῆρ
 Ἀντωνίου ἐκείνου, και οὐδὲν λαλεῖ, εἰ μὴ μόνον ζητεῖ, νὰ τὸν εὐ-
 λογήσῃ ἢ μεγάλη ἀγιωσύνη σου ὡς χριστιανὸν και καλόγηρον, νὰ
 κἀθηται νὰ γυρῶσῃ τὴν ὄριαν του, ὁ δὲ κῆρ Ἰωσήφ ἐπεὶ ἐνι τοπι-
 κὸς ἐπίσκοπος, ἵνα τὸν εὐλογῆσῃ ἢ μεγάλη ἀγιωσύνη σου μὲ τὴν
 ἀγίαν σου σύνοδον, νὰ μὰς εὐλογῆ, νὰ μὰς ἀγιάζῃ, ὅτι πολλοὺς χρό-
 νους πειραζόμεθα, ἦλθε γὰρ ὁ κῆρ Θεοδόσιος ἐκεῖνος, και διὰ τοῦτο
 οὐδὲν ἀνεπαύσατο, εἰ μὴ ἐγύρισε σύντομα, και πάλιν ὁ κῆρ Ἰσρεμίας,
 και οὐδὲ αὐτὸς ἀνεπαύσατο, εἰ μὴ ἐσέβη και ἐκεῖνος εἰς πειρασμοὺς
 και ἔβαλεν και ἡμᾶς, και ἀπὸ τότε μέχρι τοῦ νῦν πειραζόμεθα, και
 διὰ μέσου πάλιν ἦλθεν ὁ Βηθλεέμ, και οἷος θέλει καταπατεῖ τὴν
 ἡμῶν ἐκκλησίαν, και δοκεῖ, ὅτι ἔχομεν ἐπίσκοπον, και ἡμεῖς οὐκ
 ἔχομεν“ διὰ τοῦτο παρεκάλεσαν, ἵνα ἐλεήσωμεν τὸν τόπον τῆς αὐθεν-
 τείας σου, ὅτι πολὺς και μέγας, και ἐνι σχεδὸν ἀνευλόγητος και χω-
 ρὶς ἐπισκόπου, και συγχωρήσωμεν τὸν κῆρ Ἰωσήφ, νὰ σὰς ἀγιάζῃ·
 ὅτι δὲ οὐδὲν ἔγραφεν ἢ ἐπεμψεν ἀποκρισιάριον ἕως τώρα ὁ κῆρ Ἰωσήφ,
 εἶπον, ὅτι μάχη ἦτον εἰς τὸν τόπον και ἀλλαξαυθεντεῖαι, και ὅταν
 ἐβούλετο νὰ πέμψῃ, τότε ἐνεποδίξετο. ταῦτα μὲν εἶπον οἱ ἀποκρισιάρ-
 ριοι τῆς αὐθεντείας σου και ἐζήτησαν, ἤκουσέν τα δὲ ἡ ματριότης
 ἡμῶν και ἡ θεία και ἱερά σύνοδος· τινὲς γοῦν τῶν ἀρχιερέων τὸ μὲν
 ζήτημα δίκαιον τὸ ἔκριναν, εἰς τοὺς λόγους δὲ εἶχον πολλὴν ἀμφι-
 βολίαν, μήποτε ἐνι τὸ πρᾶγμα ἀλέον. διὰ τοῦτο διέκρινεν ἡ μετριό-
 της ἡμῶν δίκαιον μετὰ πάντων ὁμοῦ τῶν ἀρχιερέων, ἵνα στελιώμεν
 εἰς τὴν αὐθεντεῖαν σου ἀποκρισιαριοὺς μας· πέμπομεν οὖν αὐτοῦ τὸν
 τε τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις και πνευματικὸν πατέρα, κῆρ Γρηγό-
 ριον, τὸν καλόγηρον τοῦ κελλίου μου, και τὸν ἐντιμώτατον διδάσκα-

λον τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διάκονον, κϋρ Μανουὴλ τὸν Ἄρχοντα, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὺς υἱοὺς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνθρώπους ἐντίμους, ἀξιολόγους τε καὶ καλοὺς, εἰς καὶ παρεκελεύσαμεν, ἵνα ποιήσωσιν οὕτως, ἵνα μετὰ θελήσεως τῆς αὐθεντείας σου περιουνάξωσι τοὺς ἐντίμους ἄρχοντας, ἱερεῖς τε καὶ μοναχοὺς τοῦ τόπου τῆς αὐθεντείας σου, καὶ ἐξετάσωσι τὸ πρᾶγμα ἀκριβῶς καὶ καθαρῶς, καὶ ἐκφωνήσωσι μέσον αὐτῶν ἀφορισμὸν ἀπὸ λόγου τῆς ἡμῶν μετριότητος, καθὼς ἀνετέθησαν καὶ ἐδιδάχθησαν παρ' ἐμοῦ, καὶ εἰ μὲν ἀκούσωσι καὶ παρ' αὐτῶν, ὅτι ὁ κϋρ Ἰωσήφ ἐχειροτονήθη παρὰ τοῦ Γαλίτζης Μολδοβλαχίας, ἵνα καταστήσωσιν αὐτὸν ἐπίσκοπον αὐτοῦ γνήσιον διὰ τοῦ συνοδικοῦ γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος οὐ κρατοῦσιν, ἵνα ἱερουργῆ καὶ ἀγιαζῆ καὶ ποιῆ πάντα ὡς γνήσιος μητροπολίτης, πάντα ὅσα ἀνήκουσιν αὐτῷ ποιεῖν, ἐπεὶ οὕτως ἐνὶ δίκαιον, καθὼς καὶ ἡ θεία καὶ ἡ ἱερὰ σύνοδος διέκρινε καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπεφήνατο· εἰ δὲ ἄλξον ἐνὶ τῷ πρᾶγμα, παρὸ λέγομεν, ἵνα ἔλθωσιν ἐδῶ, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς λόγους εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, καὶ εἴ τι φανῆ δίκαιον, τότε γενήσεται, τέως ἐὰν εὑρωσιν αὐτὸν χειροτονηθέντα ἐπίσκοπον αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γαλίτζης, ὑπείλουσιν οἱ παρόντες ἀποκρισιάριοι τῆς ἡμῶν μετριότητος στηρίξαι αὐτὸν καὶ ἐγκαθυδρίσαι ὡς γνήσιον ἐπίσκοπον καὶ διδάσκαλον τοῦ αὐτόθι τόπου, τῆς Μολδοβλαχίας, ἵνα εὐλογῆ καὶ ἀγιαζῆ ὑμᾶς πάντας· ὁ δὲ κϋρ Ἱερεμίας ὅταν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον ἀπαντήσῃ, τότε ποιήσει ἡ κρίσις, ὅσον ἐνὶ δίκαιον, οὐδὲ γὰρ βούλεται ἡ μετριότης ἡμῶν εἶναι ὑμᾶς ἀνευλογήτους καὶ χωρὶς ἐπισκόπου τοῦ δυναμένου ἀγιαζεῖν ὑμᾶς, οὐδὲ ἀποδέχεται, ἵνα πολλοὶ ἐπιβαίνωσι καὶ καταπατῶσιν ὡς ἐπίσκοποι τὸν τόπον τῆς αὐθεντείας σου, ἀλλὰ ἕνα βούλεται εἶναι γνήσιον, ὅστις νὰ δύναται νὰ ἀγιαζῆ ὑμᾶς, ἐπεὶ καὶ οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες τοῦτο ἀποδέχονται. ἃς ἀναδέξεται τοίνυν ἡ αὐθεντεία σου καὶ τοὺς παρόντας ἡμῶν ἀποκρισιάρχους, καὶ ἃς τοὺς ἀναπαύσῃ, καὶ ἃς τοὺς τιμήσῃ, καὶ σὺδραμε καὶ βοήθησον αὐτοῖς καὶ εἰς τοῦτο, ὅσον γράφομεν, καὶ εἰς ἄλλα, ὅσα δεηθῶσι τῆς αὐθεντείας σου. ἡ εὐχὴ μου καὶ ἡ εὐλογία μου μετὰ τῆς αὐθεντείας σου καὶ μετὰ τοῦ οἴκου σου καὶ μετὰ παντός τοῦ τόπου σου †.

†. Ἐἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXVIII. (6909—1401) agosto. ind. IX.

Promissio Ioannis Peragomeni.

† Ἐγὼ Ἰωάννης πρεσβύτερος ὁ Πεπαγωμένος ποιῶ τὴν παροῦσάν μου ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐπεὶ εὐρον ἐμὲ εἰς καπηλίον, καὶ ὁδηγήθη ἐκ θεοῦ ὁ δεσπότης μου ὁ ἅγιος, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ συνεπάθησέ μοι, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἐάν φωραθῶ εἰσερχόμενος ἐν καπηλίῳ, ἵνα εἰμι καθηρημένος. τούτου οὖν χάριν γενοῦσα καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατεστρώθη ἐνταῦθα ὑπογραφείσα καὶ παρ' ἐμοῦ μηνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. θ' †.

† Ἰωάννης πρεσβύτερος ὁ Πεπαγωμένος τὰ ἄνωθεν στέργων ὑπέγραψα †.

DCLXIX. (6909—1400) septembri. ind. IX.

Patriarcha homicidam absolvit.

† Ἐγὼ, θεὸς φησι, τῶν μετανοούντων καὶ ἐγγίξων θεὸς τοῖς ἐγγίξουσιν, καὶ ἐτι λαλούντων ἡμῶν ἐρεῖ ἰδοὺ, πάρειμι. ταῦτα γὰρ ἅπαντα τὸ τῆς μετανοίας μέγα καὶ σωτήριον φάρμακον ἐναργῶς παριστά, αὕτη γὰρ μετὰ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐξομολογήσεως καὶ συντετριμμένης φοχῆς τοὺς μακρὰν ἀποστάντας θεοῦ ἐξ ἔργων ἀτόπων ἐπανάγει πάλιν, καὶ πρὸς αὐτὸν οἰκαιοὶ καὶ φίλους ἀπεργάζεται καὶ υἱοὺς ἀντὶ πολεμίων καὶ ἐχθίστων, ὥσπερ γὰρ τῆς ἐξ ἔργων ἐναρέτων καὶ θεοφιλοῦς πολιτείας εὐηριστηκόσιν αὐτῷ σύνεστι τε καὶ συνοικεῖ, ἐνοικίω γὰρ φησιν, ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπερικατήσω, καὶ ἐν θλίψει ἐξελοῦμαι αὐτοὺς καὶ δοξάσω, μακροτάτων ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτοὺς, καὶ θελῶ αὐτοῖς τὸ σωτήριόν μου· καὶ ζῶντας μὲν ἀσι αὐτοὺς φρουρεῖ τε καὶ περιέπει, καθισταμένους δὲ ἐν ζωῇ καὶ ἀλήτιῳ χαρᾷ καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ὑποδέχεται, δικαίων γὰρ ψυχὰς φησιν, ἐν χειρὶ κυρίου, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάνος, καὶ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ ἀλλαχού· δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσιν· οὕτω πάλιν καὶ τοῖς ἡμαρτηκόσι καὶ δι' ἔργων ἀτόπων μακρὰν θεοῦ γενομένοις καὶ ἐχθί-

στοις και πολεμοις, επειδει δειξαμενοις γνησιως την απο φυγης μετανοιαν, ετοιμος παρισταται βοηθος, χειρα ορεγων και του της απωλειας αναγων βαρυνου, ει δε εκοντες ζυτες εαυτουδ εκρημνησαν, ου γαρ ηλθον καλεσαι, φησι, δικαίους, αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν, και ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατροδ, αλλ' οι κακως εχοντες· και Χριστοδ αυτοδ υπερ αμαρτωλων απεθανεν, αυτοδ γαρ τασ αμαρτιαδ ημων ανηνεγκεν επι εδου, και τασ νόσουδ εβαστασεν. εθεν και ο κυριδ Γεωργιοδ ο Ι. ολμπέηδ, επειδει προ καιροδ αιτιοδ φόνων τριων ανδρων ελεινωδ γεγνε, παραχωρησει θεοδ, και της παρούτηδ ζωηδ απεστερησε χριστιανουδ ανθρωπουδ, υπερ ων Χριστοδ δωρεαν απεθανε, και ων αι τριχεδ της κεφαληδ μεμετρηνται, ευαγγελικωδ ειπειν, και μιαν τριχα αναπλασαι των φονευθεντων ου μονον αυτοδ, αλλ' ουδε παντεδ οι ανθρωποι δυνανται, και δυναμενουδ εκεινουδ τα οικεια αμαρτηματα διορθωσασθαι μετανοια και εξομολογησει, οσα κακεινοι ωδ ανθρωποι επλημμελησαν, αυτοδ προ ωραδ τουτουδ εξεκυψε, και το κατ' αυτον την αυτων μετανοιαν και επιστροφην ενεποδισεν και σωτηριαν, και προδ τηλικουτον κρημνον συνωθησεν εαυτον, διο και αφορισμω φρικωδει καθυπεβληθη παρα της ημων μετριότητηδ, και του των πιστων απερραγη χοροδ, εφ' ω συντηρηθη και συσταληναι και συνιδειν οι κακουδ γεγνευ και πενθησαι και κλαυσαι και προφθασαι το του θεοδ προσωπον εν εξομολογησει και δακρυσι την εαυτουδ σωτηριαν ανακαλεσασθαι, ο και πεποιηκεν ηδη, και εξομολογεται περιπαθωδ και μετα συντετριμμένηδ ψυχηδ τον εκουσιον φόνον των ρηθέντων ανδρων, ω περιεπεσεν ολεθριωδ, και την απο της εκκλησιαδ θεοδ συμπάθειαν εξατειται, την τε αυτουδ ασθενειαν εξαγγελλων και αδυναμιαν την εις τα εκκλησιαστικα περι τα τοιαυτα επιτιμια και συγγνώμη και διάκριτιν περι αυτα εξαιτων. επει ταυτα προέβη τον τρόπον, συγκαταβαινουσα τη ασθενεια αυτου και η μετριότητηδ ημων εχει αυτον συ(κε)χωρημενον του κατ' αυτου εκφωνηθέντοδ αφορισμοδ, μονον ειπερ ασι προσκλαυσει και εξομολογησεται δια βιον και εκκληρωσει ακνωδ τον δια συγκατάβασιν δοθέντα αυτω κανονα και διαγνωσθέντα και αποφανθέντα παρα της ημων μετριότητηδ, γραφει δε τουτον ο τιμιωτατοδ πρωτεκδικοδ της καθ' ημαδ αγιωτάτηδ του θεοδ μεγαληδ εκκλησιαδ, διάκονοδ, κυριδ Γεωργιοδ ο Ευγενικοδ, εν αγιω πνεύματι αγαπητοδ υιοδ της ημων μετριότητηδ, ο τα

τσιαῦτα παρ' αὐτῆς ἐγχειρισθεὶς κρίνειν τε καὶ κανονίζειν, ὃν δὲ καὶ τηρήσει διὰ βίου ὡς διάγνωσιν φιλόανθρωπον καὶ διακριτικὴν συγκατάβασιν, δεῖ γὰρ τῶν ἔνδον καὶ τῶν αὐτοῦ σαρκῶν καθάφασθαι καὶ τὴν κάκωσιν περὶ τὰ αὐτοῦ μέλη ἐπιθεῖναι, ἡμεῖς δὲ διὰ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου τε καὶ τοῦ χρόνου φυσίωσιν διεκρίναμεν εἰς τὰ περὶ αὐτὸν καὶ μόνον τοῦτον κανονισθῆναι εἰς τὰ ἔξωθεν, ἐπεὶ ὅτι τὰς ἑαυτοῦ σάρκας καὶ τὰ αἵματα καταδαπανῆσαι τε καὶ κενῶσαι ὀφείλει ἀνθ' ὧν παρανόμων φόνων αἷτιος γέγονεν, ἀκουσάτω τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, λέγοντος ἀριδύλως: „ἐφόνευσας; μαρτύρησον, ἢ τὰ ἰσαδυναμοῦντα τῷ μαρτυρίῳ ποιήσον“ οὕτω γὰρ κανονίζονται οἱ αἷτιοι γενόμενοι φόνου, ὡς ἀντὶ τῆς ζωῆς, ἧς ἄλλοις ἐστέρησαν, τῆς ἑαυτῶν ζωῆς ἀφειδῆσαι καὶ τὰ ἑαυτῶν μέλη νεκρῶσαι καὶ κατακαῦσαι. ἡμεῖς δὲ διὰ συγκατάβασιν διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ διεκρίναμεν φιλανθρωπότερον κανόνα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὃν καὶ ὀφείλει κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην πληρῶσαι ἀόκνως, εἴ γε μέλει αὐτῷ τῆς ἰδίας φυγῆς καὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας, ὃ δὴ καὶ ἐκπληρώσας θαρραίτω, τῷ ἐλέει θεοῦ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτοῦ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἐπιτυχεῖν καὶ συγχωρήσεως ἀξιωθῆναι παρὰ θεοῦ εἰς οὓς αἷτιος γέγονε φόνους· εἰ δὲ ἀπειθήσει κατὰ τι, καὶ οὐ κατὰ πάντα ἐκπληρώσει τὸν δοθέντα αὐτῷ κανόνα, ἀλλ' ὑπεκρίθη τὴν ζήτησιν διὰ τὸ εὔρειν τὴν τοῦ ἀφορισμοῦ συγχώρησιν, γινωσκέτω, ὡς καὶ ἀσυγχώρητος ἔσται καὶ ὑπὸ τῷ κατ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέν ἐπιτίμιον, καὶ τὸν τῶν φόνων λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἀποδώσει θεῷ, καὶ κριθήσεται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ θεάτρου ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ὀφείλει τὸν δοθέντα αὐτῷ κανόνα πληρῶσειν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ συγχώρησις ἢ μετ' αὐτοῦ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Σεπτεβρίῳ ἰνδ. θ' †.

DCLXX. 6910 (1401) 20. octobris. ind. X.

Patriarcha irritum facit pactum, quo monachi Periblepti vendiderant hortum.

† Ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν εὐαγγελίῳ φησὶν: „εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτιῶν οὐκ εἶχον, νῦν δὲ πρόφρασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.“ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν